

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BİLGİSAYAR VE ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ EĞİTİMİ
ANABİLİM DALI
BİLGİSAYAR VE ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ EĞİTİMİ
BİLİM DALI

HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN
YETİŞKİNLERİN SOSYAL AĞLARI KULLANIRKEN
YAŞADIKLARI TEKNOLOJİ ENGELLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ÖZLEM DURSUN

KASIM 2013

T.C.
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BİLGİSAYAR VE ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ EĞİTİMİ
ANABİLİM DALI
BİLGİSAYAR VE ÖĞRETİM TEKNOLOJİLERİ EĞİTİMİ
BİLİM DALI

HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN
YETİŞKİNLERİN SOSYAL AĞLARI KULLANIRKEN
YAŞADIKLARI TEKNOLOJİ ENGELLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

ÖZLEM DURSUN

DANIŞMAN:
PROF.DR. AYTEKİN İŞMAN

KASIM 2013

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin tamamen kendi çalışmam olduğunu, akademik ve etik kuralları gözeterek çalıştığımı ve her alıntıya kaynak gösterdiğimi taahhüt ederim.

ÖZLEM DURSUN

JÜRİ İMZA SAYFASI

‘Halk Eğitim Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Sosyal Ağları Kullanırken Yaşadıkları Teknoloji Engelleri’ başlıklı bu yüksek lisans tezi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Anabilim/Bilim Dalında hazırlanmış ve jürimiz tarafından kabul edilmiştir.

Başkan

Prof. Dr. Aytekin İşman

Üye

Doç. Dr. Ahmet Eskicumalı

Üye

Doç. Dr. Mübin Kıyıcı

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

03/12/2013

Doç. Dr. İsmail Güleç

Enstitü Müdürü

ÖNSÖZ

Sosyal ağlar, son zamanlarda birçok yaş grubundan insanın çokça rağbet gösterdiği sitelerin başında gelmektedir. İnsanlar gerek sohbet etmek, gerek eğlenmek, gerekse öğrenmek amacıyla sosyal ağları etkin olarak kullanmaya başlamışlardır. Yetişkinler de sosyal ağları kullananlar arasındadır ve yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engelleri bu çalışmaya temel oluşturmaktadır. Bu araştırmanın sosyal ağ siteleri, yetişkin eğitimi ve teknoloji engelleri alanında yapılacak araştırmalara ve alana katkı sağlaması umulmaktadır.

Lisans hayatımdan beri eğitimime büyük katkısı olan hocam, araştırmamın her aşamasında bilgi ve tecrübesiyle bana yol gösteren değerli danışmanım Sayın Prof. Dr. Aytekin İŞMAN' a gösterdiği sabır ve anlayış için çok teşekkür ederim.

Araştırmam süresince; yüz yüze, telefonda, internette bıkmadan sorularımı cevaplayan ve bana desteğini hiç esirgmeden önderlik eden öğretmen arkadaşım, hocam, Dr. Güzüde BAYHAN' a minnettarım.

Verileri toplamam esnasında yardımlarını esirgemeyen ve içtenlikle çalışmama destek veren kurumum Darıca Halk Eğitimi Merkezi çalışanlarına, Gebze ve Çayırova Halk Eğitimi Merkezlerinde çalışan tüm idareci, öğretmen ve usta öğretici arkadaşlarıma teşekkürü borç bilirim.

Ölçek çalışmalarında uzman görüşüne başvurduğum değerli hocalarım; Doç. Dr. Ahmet ESKİCUMALI, Yrd. Doç. Dr. Özcan Erkan AKGÜN ve Doç. Dr. Mübin KIYICI' ya teşekkür ederim.

Çalışmam süresince yardımını esirgemeyen arkadaşım Emre ÇAM' a, desteklerinden dolayı öğretmen arkadaşlarım Fatih DEMİRCİ ve Sibel CANSEVER' e, telefonlarımı içtenlikle cevaplayan arkadaşım, Arş. Gör. Ebru ALBAYRAK' a ve yardımlarından dolayı Arş. Gör. Murat Topal ve Arş. Gör. Nazire Burçin HAMUTOĞLU' na teşekkür ederim.

Yüksek lisans öğrenimim boyunca hep destek olan, benimle birlikte her zorluğu göğüsleyen, hep “iyi ki varsın” dedirten eşim Ömer Faruk DURSUN' a, anneme, babama, kardeşime ve biricik yavruma, tüm dostlarıma... İyi ki varsınız. Siz olunca hayat güzel, çalışmalar anlamlı.

29.10.2013

ÖZET

HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN YETİŞKİNLERİN SOSYAL AĞLARI KULLANIRKEN YAŞADIKLARI TEKNOLOJİ ENGELLERİ

DURSUN, Özlem

Yüksek Lisans Tezi, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Anabilim Dalı

Danışman: Prof. Dr. Aytekin İŞMAN

Kasım, 2013. 93 Sayfa.

Teknolojinin ve sonuçlarının hayatımızda fazlaca yer aldığı zamanları yaşayan toplumumuz, teknolojiyi kullanma yeteneklerine göre çok farklı kesimlerden oluşmaktadır. Bireylerin sosyal medyayla iç içe olduğu günümüzde yetişkinlerin çağın hızına yetişip yetişmediği merak konusudur. Bu araştırmanın problemi; halk eğitimi merkezlerine devam eden yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engelleridir. Araştırma tarama modelinde yürütülmüştür. Bu çalışmada, Kocaeli ili Darıca, Gebze ve Çayırova ilçelerinde bulunan Halk Eğitimi Merkezlerindeki çeşitli kurslara katılan yetişkinlerin, sosyal ağları kullanmadaki teknoloji engelleri; yaşadıkları ilçeye, cinsiyetlerine, yaşlarına, öğrenim durumlarına, aylık gelirlerine, sosyal ağlara üye olma durumlarına, çocuk sahibi olma durumlarına, çocuk sayılarına, en büyük çocuklarının yaşına, çocuklarının sosyal ağa üye olma durumlarına ve evde internet bağlantısı olup olmamasına göre incelenmiştir. Araştırma örneklemini; 157'si kadın, 30'u erkek olmak üzere 187 kişiden oluşmuştur. Verilen toplanması amacıyla anket verilmiş, toplanan anketlerdeki cevaplarla veri seti oluşturulmuştur. Veriler, frekans ve yüzde, açımlayıcı faktör analizi, t testi ve Anova ile analiz edilmişlerdir.

Çalışma sonucunda elde edilen bulgulara göre; yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engelleri, yaşadıkları ilçeye, cinsiyete, çocuk sayılarına, çocuklarının sosyal ağa üye olup olmamasına ve evlerinde internet bağlantısı olup olmamasına göre anlamlı farklılık göstermemektedir. Yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engelleri; teknoloji kullanımı boyutu ve sosyal yaşam boyutu olarak adlandırılan iki faktör açısından, yaş, öğrenim durumu, aylık gelir, sosyal ağa üye olma durumu, çocuk sahibi olup olmama ve en büyük çocuklarının yaş aralığı değişkenleri açısından farklılaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yetişkin eğitimi, sosyal ağ, teknoloji engelleri.

ABSTRACT

ADULTS' TECHNOLOGIC BARRIERS WHILE THEY ARE USING SOCIAL NETWORKS DURING THEY ATTEND PUBLIC TRAINING CENTERS

DURSUN, Özlem

Master Thesis, Department of Computer Education and Instructional Technology

Supervisor: Prof. Dr. Aytekin İŞMAN

November, 2013. 93 Pages.

Living in an age where technology and its effects take great place in our lives, our society consists of many different groups of people by their ability to use technology. It is a matter of concern whether adults are keeping up with the developing technology where the social media is used quite often by individuals. The problem of this research is; the technology barriers that adults who progress in public training center face with when using social media. The research has been conducted through scanning model. In this research, the technology barriers of the attendants of the courses led by Public Training Centers in Darıca, Gebze and Çayırova when using social media has been analysed according to; the place they reside, their gender, age, level of education, monthly income, level of membership to social network, state of having children, number of children, the age of oldest children, the membership of children to social network, and the availability of internet at home. The research is based on 187 people, 157 of whom are women and 30 of whom are men. The surveys have been used to collect data, and data sets have been formed through the answers of the surveys. The data have been analyzed with frequency and percentage, exploratory factor analysis, t test and Anova.

According to the result of the study; the barriers adults facing with when using social network shows meaningful difference depending on the place they live, their gender, number of children, state of the children's membership to social network and the availability of internet in their home. Depending on the level of use of technology and the level of membership to social media, the barriers adults face with when using technology differs among these factors; their age, education level, monthly income, the state of membership to social network and the age of oldest children.

Key words: Adult education, social network, technology barriers.

**Biricik anneme, biricik kızım Miray'a...
Ve Cumhuriyet'i ayakta tutan tüm kadınlarımıza...**

29.10.2013

İÇİNDEKİLER

Bildirim	i
Önsöz	iii
Özet	iv
Abstract	v
Tablolar Listesi.....	x
Şekiller Listesi.....	xiii
Bölüm I: Giriş	1
2.2 Problem Cümlesi	4
2.2 Alt Problemler.....	4
2.2 Araştırmanın Önemi	5
2.2 Sınırlılıklar.....	6
2.2 Tanımlar.....	6
2.2 Kısaltmalar	6
Bölüm II: Kuramsal Çerçeve Ve İlgili Araştırmalar	7
2.2 EĞİTİM	7
2.2 Teknoloji.....	8
2.4 Eğitim Teknolojisi.....	9
2.4 Sosyal Ağlar	12
2.7 Teknoloji Engelleri.....	15
2.7 Yetişkin Nedir?	19
2.7 Yetişkin Eğitimi.....	20
2.8 Yetişkin Eğitiminde Sosyal Ağ Kullanımı.....	23
2.9 Sosyal Ağların Topluma Katkıları	24
Bölüm III: Yöntem.....	27
3.1 Araştırmanın Modeli	27
3.2 Evren ve Örneklem.....	27
3.3 Veri Toplama Araçları	27
3.4 Verilerin Toplanması.....	32
3.5 Verilerin Analizi	32
BÖLÜM IV: Bulgular Ve Yorum	34

4.1 Yetişkinlerin Demografik Özelliklerine İlişkin Bulgular.....	34
4.2 Yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları TEKNOLOJİ ENGELLERİNE İlişkin bulgular ve Yorumlar	40
4.3 Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Ölçeğine İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	54
4.3.1 Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri teknoloji kullanımı faktörüne İlişkin Bulgular ve Yorumlar	54
4.3.1.1 Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (Anova).....	54
4.3.1.2 Yetişkinlerin Cinsiyet Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri(T Test)	55
4.3.1.3 Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri(ANOVA).....	56
4.3.1.4 Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)....	58
4.3.1.5 Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA).....	59
4.3.1.6 Yetişkinlerin Sosyal Ağ Üyeliği Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri(t test)	60
4.3.1.7 Yetişkinlerin Çocuk Sahibi Olma Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)	61
4.3.1.8 Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)....	62
4.3.1.9 Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)	63
4.3.1.10 Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağa Üye Olma Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (t test).....	65
4.3.1.11 Yetişkinlerin Evde İnternetinin Olup Olmaması Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (t test).....	65
4.3.2 Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal yaşam faktörüne İlişkin Bulgular ve Yorumlar	67
4.3.2.1 Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA).....	67
4.3.2.2 Yetişkinlerin Cinsiyet Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)	68

4.3.2.3 Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA).....	68
4.3.2.4 Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA).....	70
4.3.2.5 Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA).....	71
4.3.2.6 Yetişkinlerin Sosyal Ağ Üyeliği Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test).....	72
4.3.2.7 Yetişkinlerin Çocuk Sahibi Olma Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)	73
4.3.2.8 Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engellerinin Sosyal Yaşam Faktörünün İncelenmesi (Anova)	73
4.3.2.9 Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA).....	74
4.3.2.10 Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörünün Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağ Üyeliği Değişkeni Açısından İncelenmesi (t test)	75
4.3.2.11 Yetişkinlerin Evde İnterneti Olup Olmama Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)	76
BÖLÜM V	77
SONUÇ, TARTIşMA VE ÖNERİLER.....	77
5.1 SONUÇ VE TARTIşMA.....	77
5.2 ÖNERİLER	81
KAYNAKÇA.....	84
EKLER 91	
EK A: SOSYAL AğA KARşI TEKNOLOJİ ENGELİ ÖLÇEğİ.....	91
ÖZGEÇMİş	93

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1 : Ölçeğin Alt Boyutları.....	30
Tablo 2: Ölçeğin Teknoloji Kullanımı Boyutu Faktör Maddeleri Ve Faktör Yükleri	31
Tablo 3: Ölçeğin Sosyal Yaşam Boyutu Faktör Maddeleri ve Faktör Yükleri.....	31
Tablo 4: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçeye Göre Dağılımları	34
Tablo 5: Yetişkinlerin Cinsiyetlerine Göre Dağılımları.....	35
Tablo 6: Yetişkinlerin Yaşlarına Göre Dağılımları	35
Tablo 7: Yetişkinlerin Öğrenim Durumlarına Göre Dağılımları	35
Tablo 8: Yetişkinlerin Aylık Gelirine Göre Dağılımları	36
Tablo 9: Yetişkinlerin Sosyal Ağ Üyeliklerine Göre Dağılımları	36
Tablo 10: Yetişkinlerin Çocuk Sahibi Olma Durumuna Göre Dağılımları.....	37
Tablo 11 : Yetişkinlerin Çocuk Sayılarına Göre Dağılımları.....	37
Tablo 12 : Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Dağılımları.....	38
Tablo 13: Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağ Kullanma Durumuna Göre Dağılımları	38
Tablo 14: Yetişkinlerin Evlerinde İnternet Bağlantısı Sahibi Olmalarına Göre Dağılımları.....	39
Tablo 15: “Teknoloji kullanma problemlerinden dolayı, sosyal ağlarda etkili bir iletişim kurabildiğimi düşünmüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri.....	40
Tablo 16: “Sosyal ağların özelliklerini keşfetmek için iyi bir teknoloji bilgisine sahip olmadığımı düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	41
Tablo 17: “Teknolojik yeniliklere ulaşacak maddi gücüm olmadığından, sosyal ağları etkili kullanamadığımı düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	41
Tablo 18: “Kişiler arası iletişim eksikliği nedeniyle sosyal ağlarda kişilerin, yalnızlık yaşadığını düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	42
Tablo 19: “Sosyal ağları kullanmamdaki sorunların, teknolojik yeniliklere karşı olumsuz tutumlarımdan kaynaklandığını düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	43
Tablo 20: “Sosyal ağları kullanmayı öğrenmenin zorluğundan korkuyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri.....	44
Tablo 21: “Teknolojiye olan ilgimin az olmasının sosyal ağları kullanmamı engellediğini düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	44
Tablo 22: “Teknoloji kullanma korkumun sosyal ağları kullanmamı engellediğini düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	45
Tablo 23: “Sosyal ağları kullanırken yaşayacağım teknolojik engellerden dolayı arkadaşlarımla bağlantı kuramayacağımı düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri.....	46
Tablo 24: “Sosyal ağları kullanırken teknolojiye dayalı öğrenme faaliyetleri sırasında, yardım almaya ihtiyacım olduğunu düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri..	47
Tablo 25: “Teknolojiye dayalı eğitim almanın beni rahatsız edeceğini düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	48
Tablo 26 : “Sosyal ağları kullanmam sırasında yenilikleri araştırmaktan hoşlanmıyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	48
Tablo 27: “Sosyal ağları kullanırken toplumun kültür yapısından dolayı engeller yaşarım.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	49

Tablo 28: “Yabancı dille yazılmış bir uygulama ismi, sosyal ağları kullanırken beni engellemektedir.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	50
Tablo 29: “Sosyal ağları kullanırken etik kurallarına dikkat ederim.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	50
Tablo 30: “Sosyal ağlara içerik eklemede (video, fotoğraf gibi) sorunlar yaşıyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	51
Tablo 31: “İnançlarım sosyal ağları kullanmamı etkilemektedir.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	52
Tablo 32: “Sosyal ağlarda kullanılan kısaltmaları anlamakta zorlanıyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri	52
Tablo 33: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Görüşlerinin Analizi(Anova)	55
Tablo 34: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	55
Tablo 35: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörü Cinsiyete Göre Değişimi	56
Tablo 36: Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)	56
Tablo 37: Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	57
Tablo 38: Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)	58
Tablo 39: Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	58
Tablo 40: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi (Anova)	59
Tablo 41: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	60
Tablo 42: Yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörü sosyal ağ üyeliğine göre değişimi	61
Tablo 43: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Çocuk Sahibi Olma Durumuna Göre Değişimi	61
Tablo 44: Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)	62
Tablo 45: Yetişkinlerin çocuk sayısı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin Varyans Analizi Sonuçları	63
Tablo 46: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)	63
Tablo 47: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	64
Tablo 48: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Düzeylerinin Çocuklarının Sosyal Ağa Üyeliğine Göre Değişimi	65
Tablo 49: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Evde İnterneti Olup Olmaması Durumuna Göre Değişimi	66

Tablo 50: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	67
Tablo 51: Yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin cinsiyete göre değişimi.....	68
Tablo 52: Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)	68
Tablo 53: Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)	70
Tablo 54: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	70
Tablo 55: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Görüşlerinin Analizi(Anova)	71
Tablo 56: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi	71
Tablo 57: Yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerinin sosyal ağ üyeliğine göre değişimi tablosu	72
Tablo 58: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Düzeylerinin Çocuk Sahibi Olma Durumuna Göre Değişimi.....	73
Tablo 59: Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)	74
Tablo 60: Yetişkinlerin çocuk sayısı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin Varyans Analizi	74
Tablo 61: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova).....	75
Tablo 62: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi.....	75
Tablo 63: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Düzeylerinin Çocuklarının Sosyal Ağa Üyeliği Açısından İncelenmesi.....	76
Tablo 64: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri sosyal yaşam Faktörüne İlişkin Evde İnterneti Olup Olmaması Durumuna Göre Değişimi Tablosu.....	76

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1 :Ölçeğin Özdeğer-Faktör Sayısı Grafiği	30
--	----

BÖLÜM I: GİRİŞ

Eğitim, bireyin varlığının başlamasından son bulmasına kadar geçen süreçte edindiği davranış değişiklikleridir. Eğitimin pek çok tanımında “kasıtlı kültürleme” vardır. Fakat bu, eğitimin; formal yönü ile ilgili bir tanımdır. Eğitim; sadece formal değil, aynı zamanda informal yapılan bir etkinlik sürecidir, kişi her şeyi planlı bir şekilde öğrenmez. Eğitimin tanımları genellikle eğitimin formal yönü üzerinde durur.

Teknoloji, insan sorunlarını çözebilmek için geliştirilmiş her türlü bilgi uygulamasını ifade etmektedir (Schroeder, 1989). Teknoloji, sadece teknik bilgi anlamında algılanmamalıdır. Bir işin yapılması için kullanılacak tüm yöntemler teknolojiyi ifade edebilir. Teknoloji bir uygulama biçimidir. Bu yönü ile teknoloji, tekniğin, bilgi ve becerilerin işe koşulması olarak düşünülebilir. Şenel ve Gençoğlu (2003)'nun da ifade ettiği gibi teknoloji; araştırıp geliştirerek üretme ve pazarlama, satış ve sonrasındaki hizmetleri de kapsayan sanayi sürecinin, etkin ve verimli gerçekleştirilmesi için bilgi ve becerilerin kullanılmasıdır.

Teknoloji hızlı bir şekilde ilerlerken eğitim de, teknolojik gelişmelerini kendi uygulamalarına aktarmaya çalışmaktadır. Çeşitli yöntemlerle ders anlatımları, farklı araçlarla dersleri zenginleştirme çalışmaları eğitim alanının gelişmesine katkıda bulunmuştur (Tozmaz,2011). Eğitimin içinde aktif bir şekilde teknoloji kullanmak, eğitim teknolojisini doğurmuştur. Eğitim teknolojisi; eğitimin “Nasıl?” boyutuyla ilgilenen bilimdir. İnsanoğlu varoluşundan beri; eğitimin nasıl yapılacağıyla ilgilenmiştir. Bu anlamda “Eğitim Teknolojisi” aslında yeni bir kavram değildir. “Nasıl Öğretmeliyiz?” sorusunun insanın varoluşuyla iliği olduğu söylenebilir (Alkan, 2005). Fakat teknolojinin de gelişmesi ile eğitim alanında teknoloji kullanımı zorunlu hale gelmiş, günümüzdeki anlamıyla, eğitim teknolojileri; çağdaş teknolojilerle, eğitimi modernize etmeye başlamıştır. Eğitim teknolojilerinde, eğitimin gelişmesine katkı sağlamak amacıyla teknolojiden yararlanmak söz

konusuyken, teknoloji eğitimi birebir teknolojinin öğretilmesi için eğitim yapılması anlamına gelir ki bu iki kavram sıkça karıştırılmaktadır. Teknoloji eğitimi, eğitim teknolojilerinden çok farklı bir kavramdır. Teknoloji eğitimi; öğrencilerin, var olan teknolojileri anlayarak kullanma, teknolojik problemlere çözüm üretebilme beceri ve güvenlerini geliştirebilmek amacıyla planlı bir süreç tasarlamaktır (Şenel ve Gençoğlu,2003).

İletişimin “sanal” yollarla gerçekleştiği günümüzde, sanal iletişim yoluna en çok destek veren Web2.0 uygulamalarının ürünleridir. Web2.0 uygulamalarının göz bebeği sosyal ağlar, iletişimin bir parçası olmaktan çıkmış, iletişimin merkez noktası haline gelmiştir. Facebook, MySpace, Friendster, Live Journal, Bebo ve adını saymakla bitiremeyeceğimiz bir çok sosyal ağ; kullanıcılarının; kullanıcı adı ve fotoğraf gibi profil bilgileri ile, herkese açık veya özel mesaj göndermek ya da çevrimiçi fotoğraf paylaşmak gibi yenilikçi yollarla iletişim kurabildikleri üye tabanlı internet siteleridir (Pempek, 2009). Pempek’ in tanımından da anlaşılacağı gibi, sosyal ağ sitelerine bağlanmak için, üye olmak ve profil bilgileri oluşturmak gereklidir. Bu tarz siteler kullanıcı adı ve şifre ile güvenli giriş yapmayı sağlarlar. Ardından kişisel bilgilerin girilebileceği, yabancı veya tanıdık diğer kullanıcıları arkadaş olarak ekleyebileceğimiz web uygulamalarıdır. Pek çok sosyal ağ sitesi kullanıcıları kısıtlı bilgilerini diğer kullanıcılarla paylaşır, eğer iki kullanıcı arasında bir “arkadaşlık” bağlantısı onaylanmış ise, kullanıcıların izin verdiği bilgiler paylaşılır. Sosyal ağ sitelerine; genç, yaşlı, yetişkin birçok birey üye olmakta ve aktif halde bu siteleri kullanmaktadır.

Yetişkin; topluma, çağa hatta bazen duruma göre farklılaşan bir kavramdır. Çünkü kişilerin evlilik yaşı, anne baba olma zamanları yaşadıkları topluma göre değişebilir. Geçtiğimiz yüzyılda belki de daha küçük yaşlarla anılan yetişkin kavramı, insanların maddi bağımsızlığa geç eriştiği günümüzde daha ileri ki yaşlara denk gelebilir. Hatta bazen aynı yaş aralığındaki insanların yaşam şartlarının, zihinsel ve fiziksel durumlarının farklı olması yönünden, bu insanların bazılarını yetişkin kabul ederken, bazılarını kabul etmeyebiliriz. Gökkoca (2001); yetişkini; kendisinin ve başkalarının yaşamını sürdürebilmek için üretim yapabilecek, ruhsal ve bedensel biçimde gelişimini tamamlamış, kendi başına gerekli kararları alabilen kişi olarak

tanımlamıştır. Yani yetişkinliği toplumsal boyutu yanında, ruhsal ve fiziksel boyutuyla da düşünmek gerekir.

Eğitim verilen kesime göre, kullanılan teknik ve yöntemler değişkenlik gösterir. Çocuklara öğretmenin bilimi ve sanatına “pedagoji” denilirken, yetişkin öğrenmesi bilim ve sanatına da androgoji denir (Knowles,1980). Androgoji, yetişkinlerin öğrenebildiklerini fakat çocuk ve gençlerden farklı öğrendiklerini savunmuş ve yetişkin eğitime yönelik yeni metod ve teknikler önermiştir (Yayla,2009).

Fizyolojik özellikler, öğrenme yeteneği, yetişkinde öğrenme güdüsü, yetişkinde ilgi, yetişkinde davranışlar yetişkin eğitimini etkileyen kavramlar arasındadır (Geray,1978:21). Her bireyin farklı bedensel ve zihinsel özellikleri bireyin eğitimini de etkiler. Yetişkinlerin özellikleri eğitimlerinde daha belirleyici rol oynayabilir.

Zamanın ve ihtiyaçların değişimi, bilgi teknolojileri ve yaşantılarımıza etkileri yetişkinleri de etkilemiştir. Pek çok yetişkin bilişim teknolojilerini kullanabildiği ölçüde internet kullanımını da benimsemiş ve paralelinde sosyal ağları kullanmaya başlamışlardır. Sosyal ağlar; oluşturulan grup ve uygulamalarla sosyal amaçlı olmak kadar, eğitimsel amaçlı olarak da kullanılmaya başlanmıştır. Bazı uzmanlar yetişkin öğrenmesinde sosyal ağların öğrenmeyi olumsuz etkilediğini düşünmüşlerdir. Ama bunun aksini düşünen uzmanlar ve aksini ortaya koyan araştırmalar da mevcuttur. Turan ve Göktaş (2011)’ın yaptıkları bir çalışmada sosyal ağ sitelerinden biri olan Facebook’u kullanmayan üniversite öğrencileri olumsuz diye belirttikleri özellikleri sıralamış, ama yine de Facebook’un iyi bir eğitim ortamı olabileceğini de vurgulamıştır. Son zamanlarda üniversiteler de yapılan bazı araştırmalar da sosyal paylaşım sitelerinin eğitimde kullanılması ve bunun etkililiği üzerine olmaktadır.

Yetişkinlerin sosyal ağları kullanması ile bilişim teknolojilerinin kullanılması açısından daha etkili çocuklar ve daha etkili bir ortam meydana gelecektir. Aynı zamanda yetişkin eğitime evinden katılmak isteyen yetişkinlere sosyal ağlar avantaj sağlayacak ve işlerini kolaylaştıracaktır. İyi eğitim görmüş, bilişim teknolojilerinin nimetlerinden faydalanmış yetişkin, aynı zamanda bu anlamda yeterli bir ebeveyn demektir. Bu durum geleceğimize yöne verecek çocuklarımız için temel oluşturacaktır.

2.2 PROBLEM CÜMLESİ

Halk eğitimi merkezlerine devam eden yetişkinlerin sosyal ağ kullanımında karşılaştıkları teknoloji engellerinin belirlenmesidir.

2.2 ALT PROBLEMLER

- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde yaşadıkları ilçe bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde cinsiyetleri bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde yaşları bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde öğrenim durumları bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde aylık gelirleri bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde sosyal ağ üyeliği bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde çocuk sahibi olma durumları bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde sahip oldukları çocuk sayısı bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde ilk çocuklarının yaşları bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde çocuklarının sosyal ağ kullanma durumları bakımından anlamlı farklılık var mıdır?
- Yetişkinlerin sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engellerinde evinde internet olup olmaması bakımından anlamlı farklılık var mıdır?

2.2 ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ

Ülkelerin ekonomik gelişmelerinin hızlanmasına, örgün eğitimden daha güçlü bir etki olarak görülen yetişkin eğitimi (Okçabol,1996) ile ilgili sıkıntılar her alanda olduğu gibi teknoloji ile ilgili konularda da dikkat çekmektedir. Yeni teknolojiler ve etkileri hayatlarımızda yer alırken yetişkinler bu teknolojileri ne kadar takip edebilmektedir ve bu teknolojileri nasıl kullanmaktadırlar? Yetişkinlerin bilgisayar ve bilgi teknolojisi araçlarını kullanabilme yetenekleri merak konusudur. Sağlık problemlerini çözmek, arkadaşlarıyla haberleşmek, istedikleri bir bilgiye ulaşmak gibi amaçlarla teknolojiyi, özellikle de bilgisayarları kullanan yetişkinlerin sayısı artmıştır. Bu sebeptendir ki, yetişkinler için bilgisayar eğitimlerinin onların ihtiyacını karşılayacak nitelikte tasarlanması, bu eğitimlerin sayılarının artırılması her geçen gün önemli bir çalışma alanı olarak karşımıza çıkmaktadır (Kert, Orhan ve Yılmaz,2009).

Teknoloji ve toplum birbirlerini tetikleyip ilerlemektedirler. Toplumların ihtiyaçlarına cevap vermeye çalışan teknoloji, sunduğu çözümlerle ihtiyaçların ötesinde bir noktayı hedeflemektedir ve bireyleri, toplumları ileri götürmektedir (Dilmen ve Öğüt,2010). Yetişkinler, yeni teknolojilerden etkilenmedirler ve yeni teknolojileri takip etmedirler. Yetişkinlerin yeni teknolojiler içinde çevrimiçi sosyal ağları kullanmaları da dikkat çekmektedir. Yetişkinlerin sosyal ağları kullanmadaki teknoloji engellerinin belirlenmesi, sorunlarına yardımcı olmak ve çözümler getirmek için katkı sağlayacaktır, bu katkının toplumsal bir katkı olacağı da yadsınamaz. Ayrıca yetişkinlerin sosyal ağları etkili kullanması ebeveyn olarak yarının yetişkinlerinin sorunlarına da çözüm olabilecektir.

Yetişkinlerin teknoloji engellerinin belirlenmesi, sosyal ağları kullanırken yaşayacakları sorunları belirlemekle kalmayıp, bu etkileşimli ortamlarda diğer yetişkinlerle yaşayacakları ilişkilerinin niteliklerini de etkileyecek, belki de bu anlamdaki başka çalışmalara da kaynak olabilecektir.

Sosyal ağların, hayatımızda bu kadar etkin rol aldığı günümüzde, yetişkin bireylerin sosyal ağları kullanmalarındaki teknolojik engellerinin neler olduğu ve bu engellere

hangi faktörlerin etki ettiği ile ilgili bir çalışmanın yapılmamış olması bu çalışmanın önemini vurgulamaktadır.

2.2 SINIRLILIKLAR

Bu araştırma; 2012-2013 eğitim-öğretim yılında Kocaeli ili Darıca, Gebze ve Çayırova Halk Eğitimi Merkezlerindeki kurslara katılan yetişkinlerle sınırlıdır.

2.2 TANIMLAR

Yetişkin Eğitimi: Örgün eğitime dahil olmayan bireylere verilen eğitim.

Sosyal Ağ: Kişilerin sosyal gruplar kurarak paylaşım yapabildikleri web alanları.

Yetişkin: Halk eğitimi merkezlerine eğitim almak için katılan bireyler.

2.2 KISALTMALAR

MEB: Milli Eğitim Bakanlığı

HEM: Halk Eğitimi Merkezi

BÖLÜM II: KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

2.2 EĞİTİM

Eğitim kavramını tek bir tanıma sığdırmak mümkün görünmemektedir. Anlam daralması yaşanmaması açısından çeşitli eğitim tanımlarını incelemek yerinde olacaktır. Eğitimi; felsefi sistemlere ve psikolojik yaklaşımlara göre farklı tanımlamak mümkündür. İdealistler, eğitimi; Tanrı'ya ulaşmak için yapılan etkinlikler süreci olarak görürken, Realistler de insanı, toplumun öncelikli değerlerine göre yetiştirme süreci olarak tanımlar. Marxistler ise üretimde bulundurma süreci olarak tanımlar. Buna ek olarak, Pragmatistler, eğitimi, kişide yaşantılar yoluyla istendik davranış değişikliği oluşturma süreci; Varoluşçular ise, kişiyi sınır durumuna getirme süreci olarak tanımlamaktadırlar. Bu tanımların birçoğunda, eğitime bir amaç yüklendiği görülmektedir (Sönmez, 2003 Akt. Kıcı, 2012). Görüldüğü gibi eğitim, disiplin alanına göre farklılaşan bir kavram olarak karşımıza çıkar ve her disiplin alanına göre incelenmesi gerekli bir konudur.

Ertürk (1975) eğitimi; “bireyin davranışında kendi yaşantısı yoluyla ve kasıtlı olarak istendik değişme meydana getirme süreci” olarak tanımlamıştır. Bu tanım Türk eğitimcileri tarafından da genel bir kabule uğramıştır.

Eğitim; planlı, kişinin öğrenmesine ve anlamasına odaklanan insani bir süreç olarak tanımlanmaktadır (Jarvis,1995 Akt. Yabaş,2008).

Rosenberg (2001); eğitim, bilgiyi işlemenin içsel yolu, demiştir.

Oliva (2005); eğitimin insani bir süreç olduğunu belirtmiş ve bu özelliğiyle çevredeki değişimlerden etkilendiğini ifade etmiştir.

Eğitim tanımlarını incelediğimizde; amaçlı bir şekilde yapılma, öğrenenlerin özelliklerine uygun olma ve sonucunda bireyde bir davranış değişikliği meydana getirme gerekliliği ön plana çıkmaktadır (Yabaş,2008).

Eğitimin hedefi ve konusu insandır ve kısaca insan yetiştirme sanatı olarak ifade edilebilir (Aygün,2009).

İşman (2005:23) eğitimi; bireyin zihninde ve davranışlarında kalıcı izli gelişme gösterdiği süreçler bütünü olarak tanımlamaktadır.

Güler (2004) eğitimin; bir toplumun varlığını sürdürebilmesi, bireyin yaşadığı çevre ve topluma uyum sağlayabilmesi için bilgi, beceri, anlayış, tutum ve davranışları elde etmesine yarayan önceden planlanmış, amaçlı düzenli, örgütlü bir süreç olduğunu vurgulamış ve bu sürecin de öğretme ilkesi temelinde işlediğine dikkat çekmiştir.

2.2 TEKNOLOJİ

Teknoloji; Yunanca bir kelime olan ve “sanat”, “hüner” gibi anlamlara gelen “techne” kelimesinin, bilim veya çalışma anlamına gelen “logia” kelimesinin birleşmesinden türetilmiştir (Cardullo,1996 Akt. Samtaş, 2005). Teknoloji kullanıldığı disiplin alanlarına göre anlamı değişkenlik gösteren bir kelimedir. İktisatçılar, teknolojiyi milletlerin refahını yükselten bir araç olarak görmektedir. Mühendisler de bir malın imali için gereken yöntemler olarak görür. Ekonomist içinse, kaynak girdiler ve üretim çıktıları arasında sıkışan bir ölçme tekniğidir (Filiz,2012).

Şenel ve Gençoğlu (2003); teknolojiyi; araştırıp geliştirme, üretim, pazarlama ve satış ile satış sonrasındaki hizmeti kapsayan sanayi sürecinin, etkin ve verimli gerçekleştirilmesi için kullanılabilecek bilgi ve becerilerin tümü, olarak tanımlar. Bir başka tanıma göre teknoloji, insan sorunlarını çözebilmek için geliştirilmiş her türlü bilgi uygulamasını ifade etmektedir (Schroeder,1989).

Teknoloji, kişinin çevresini değiştirmek için kullandığı teknikler bütünüdür (Sarıhan,1998).

Vayvay ve Yakut (2001 Akt. Yıldız, 2007)’ a göre teknoloji; mal ve hizmetlerin üretimi, geliştirilmesi ve kullanımında doğrudan doğruya uygulanabilecek bilimsel ve deneysel bilgiyi kapsar. Teknoloji; ticari bir değer elde etmek amacıyla üretim faaliyetlerinde bulunurken insanların kullandığı yol ve tekniklerdir.

Teknoloji; doğaya hakim olmak, insanoğlunun sorunlarına çözüm getirmek için ortaya konulmuştur ve insan ürünüdür (Avcı Ünal,2010). Dura (1994), teknolojinin yalnız üretilen mallar, üretimde kullanılan makina ve emekle değil, aynı zamanda bir milletin sosyal, kültürel ve psikolojik bütün varlığıyla ilgili olacağını vurgulamıştır.

Karadal ve Türk (2008), teknoloji çeşitlerini; mühendislik teknolojileri, bilişim teknolojileri ve yönetim teknolojileri olarak ele almış ve çağımızdaki gelişmelerin çoğunun bilişim teknolojilerinden kaynaklandığını vurgulamışlardır. Son zamanlarda teknoloji kelimesi genel olarak bilişim teknolojileri olarak algılanmaktadır.

2.4 EĞİTİM TEKNOLOJİSİ

Eğitim ve teknoloji, insan yaşamının etken hale getirilmesi için önemli rol oynayan iki ögedir. İnsanın doğasında olan gizil güçleri ve yetenekleri ortaya çıkarma ve bunları yönlendirme eğitim sürecinden geçmesinden kaynaklanırken; teknoloji ise eğitimle elde edinilen bilgi ve becerileri kullanmayı sağlamaktadır (Alkan,2005; Aygün,2009). Teknolojinin ürünlerini daha sistemli ve yararlı kullanmak için eğitim süreci gerekir.

Bilgi ve iletişim teknolojisindeki yenilikler her alanda olduğu gibi, eğitimde de etkilidir. Eğitim ortamı, yeni teknolojilerle hızla değişmekte, eğitim araç ve gereçlerinin, teknolojideki yeniliklerle yenilenmesi, günün gereksinimlerine cevap verecek duruma gelmesi kaçınılmazdır. Eğitime teknolojik nitelik kazandırma gereği güncel konular arasında yer almaktadır. Günün toplumsal ve bireysel beklenti ve gereksinimlerine yanıt veremeyen, teknolojik olanaklardan yararlanmayan bir eğitim günümüz için düşünülemez. Günümüzde eğitim alanında kullanılan teknolojinin, ileri düzeyde çağdaş bir teknolojiye dönüştürülmesi öncelikli konulardan biridir (Karasar, 2004).

Eğitim teknolojisi; teknolojik ürünlerin öğrenme öğretme süreçlerinde etkin olarak kullanımını ve bunun nasıl yapılacağını konu edinen bilim dalıdır. Eğitim teknolojisi ile ilgili literatürde çeşitli tanımlar yer almaktadır.

Seels ve Richey (1994) ait olan tanım; AECT (Association for Educational Communicationand Technology) tarafından da yaygın olarak kullanılır. Bu tanıma göre eğitim teknolojisi; öğrenme için gerekli olan düzenlemeler, gelişimler,

kullanımlar, yönetim ve kaynaklar ile bunların işlevlerinin değerlendirilmesinin pratiğe teorisi (Akt: İşman, 2005:26).

İşman (2005); eğitim teknolojisini, öğretmen öğrenme ortamlarını etkili bir şekilde tasarımıyan, öğrenme ve öğretme de oluşan sorunları çözen, ürünün kalitesini ve kalıcılığını arttıran bir akademik sistemler bütünü olarak tanımlar.

Tanımlardan da anlaşılacağı üzere; eğitim teknolojisi üç ana kavramın üzerinde durur. Bunlar;

1. Donanımlar,
2. Öğrenme ve öğretme kuramları,
3. Öğretim ortamlarının tasarımı

Bu üç özelliğin öğrenme öğretme ortamlarını zenginleştirmek için mutlaka işe koşulması gerekmektedir (İşman,2005 Akt. Aygün,2009).

Şimşek (2005), bir araştırmasında, eğitim teknolojisinin esas görevinin öğrenme kaynaklarıyla ve öğrenme-öğretme süreçleriyle ilgili olduğunu ortaya koymuştur. Bu çalışma, eğitim teknolojilerinin özellikle ürüne, öğrenme -öğretme süreçlerinin yeterliliği ve etkililiği için sürece ve problem çözmeye odaklandığını göstermiştir (Akt Uzunboylu, Ekizoğlu, Ekizoğlu, 2009).

Teknoloji, toplum ve eğitim arasındaki yakın ilişki eğitim teknolojilerinin de konusudur. Teknoloji, toplumu değiştirir, bu sayede insanların genel beceri düzeyleri değişir ve bunun sonucunda da eğitimden beklentiler artar (Fidan, 2008 Akt. Avcı Ünal,2010).

Eğitim teknolojisi; teknolojide yeni kaynakları kullanır, başka bir deyişle öğrenci öğretmen etkileşimini sağlar. Eğitim teknolojisi, yeni iletişim araçları ile yeni eğitim yaklaşımları geliştirmemize yardımcı olan bir araçtır. Son zamanlarda eğitim teknolojileri; diğer endüstrilerle bağlantılar oluşturmuş ve kendisine sektörde pazar oluşturmuş bir bilim olarak da karşımıza çıkar. Eğitim teknolojilerinin endüstrileşmesi kendini eğitim hayatında rekabet, bireyselleşme ve özelleştirme olarak da göstermektedir (Cullingford & Haq,2009). Çünkü eğitim kurumları artık eğitim teknolojilerinden faydalanabildiği kadar eğitim sektöründe yer alabilmektedirler.

Teknolojinin eğitimde kullanımı ile ilgili bazı problemler göze çarpmaktadır. Bu problemleri Kearsley ve Lynch (1992) şöyle sıralar (Akt. Şişman Eren,2010);

- Teknolojinin atıl halde kalması,
- Teknolojinin nasıl kullanılacağı konusunda bilgisizlik,
- Teknolojiyi kullanmak için yeterli zaman veya kaynak bulunmaması,
- Mekândan kaynaklanan sınırlı kullanım,
- Teknolojiyi amacının dışında kullanma ya da kullanmış olmak için kullanma,
- Kısıtlı kullanımdan dolayı başarısız tasarlanmış araç gereçler,
- Teknolojiye karşı olumsuz tutumlar,
- Teknolojiyi kullananlara karşı olumsuz tutumlar.

Bu problemlerin çoğu eğitim teknolojilerini yeterince anlayamamaktan kaynaklanmaktadır. Eğitim ortamlarında teknolojiyi daha etkili kullanmak için ülkemizde Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü görev yapmakta ve eğitim kurumlarının teknoloji alt yapısı ve ihtiyaçları ile ilgilenmektedir. Türkiye’de eğitim teknolojilerinin gelişimine bakacak olursak, eğitim teknolojileri ile ilgili tartışmaların 1970’lere dayandığını söyleyebiliriz. Yeni bir yaklaşımla teknoloji ürünü araç ve gereçlerin Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda öğretme-öğrenme sürecinde kullanılmasına yönelik çalışmalar başlatılmış, üniversitelerde de, eğitim teknolojisi alanında araştırmalar yapılmış ve insan gücü yetiştirmeye yönelik programlar uygulamaya konmuştur (Akkoyunlu ve İmer, 1999).

Yıllar içinde eğitimde teknoloji kullanımının artmasının öğrenci üzerindeki faydalarını görmekteyiz. Eğitim teknolojilerinin işe koşulmasıyla, öğrenciler de bazı değişiklikler meydana gelmiştir. Günümüz öğrencilerini tanımlarken; teknoloji kullanımını benimseyip teknoloji kullanımından korkmayan bireyler olduklarını söylenebilir. Aynı zamanda bilgiyi paylaşmaktan mutluluk duyan, iletişimi kuvvetli, bilimsel ve mantıklı düşünebilen, özgüveni olan bireylerdir. Günümüz öğrencileri kendisine ve başkalarına değer veren, araştırmacı, yenilikleri yakından takip eden ve ahlaki yapıya sahip kişilerdir. Öğrenme ve eğitim kurumlarını benimseyen, bulunduğu ortam ve zamana göre risk alabilen, zamanı verimli olarak kullanabilen, sorgulayan, yaratıcılık özellikleri gelişen ve bulunduğu çevre içerisinde ilgi uyandırma heyecanı ve becerisi taşıyan özelliklere sahip bireyler olarak

yetişmektedirler (Varol,2002). Bu zellikler de bireyler yetiştirmek ve geneli bu çizgilere sığdırmak eğitim teknolojileri ile mümkündür.

Eğitim teknolojilerinin işe koşulmasıyla, eğitimin ve öğretimin kalitesi artacak ve öğretimle ilgili sorunlar azalabilecektir. Eğitim teknolojilerinin yadsınamaz faydaları ile toplumsal değişimler bile mümkün olmaktadır. İyi eğitilmiş iyi öğrenim görmüş öğrenciler, iyi bir toplumun temelidir.

2.4 SOSYAL AğLAR

Küreselleşen dünya ve önemi günden güne artan bilişim teknolojileri, hayatlarımızın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Bilişim teknolojilerinin ürünlerini kullanmak, bunları hayatımıza katmak günümüzde neredeyse zorunlu hale gelmiştir. Bu ürünlerden etkili şekilde kullanılanlardan biri de; Web 2.0 teknolojileridir. Web 2.0 teknolojileri; kullanıcıları için iletişim olanaklarını en st düzeye taşıyan, evrimii işbirliği ve paylaşım sağlayan, kullanıcı merkezli ve kullanıcılarının içeriğe katkısının olduğu, hareket özgürlüğü ve kullanım kolaylığı olan yeni nesil bir internet platformu olarak tanımlanabilir (Genç,2010).Bilgi ve iletişim teknolojilerinin sanal dünyadaki göz bebeği sosyal ağlar, yediden yetmişe herkese hizmet veren Web 2.0 uygulamalarındandır. İnsanların iletişim şeklinin sesli, görüntülü, yazılı olmaktan daha çok “sanal” olmaya başladığı günümüzde, sanal ağlar, sosyal paylaşım siteleri ve sosyal medya dikkat çekmektedir.

Sosyal paylaşım siteleri, kişilerin halka açık ya da yarı halka açık olarak profillerini oluşturup, profillerini kaydedebildikleri, başka kullanıcıların listesini ve bu kullanıcıların birbirleri ile ilişki listesini de görmesini sağlayan, bağlantı paylaşıp, evrimii topluluklardaki insanların beğenilerini, aktivitelerini paylaştıkları, kullanıcıların birbirleriyle mesaj, e-mail, video, sesli sohbet, dosya paylaşımı yaptıkları, tartişma grupları oluşturabildikleri sitelerdir (Boyd&Ellison, 2007).

Kişiler, gerek sosyalleşebilmek, gerek haberleşebilmek için olsun bu sosyal ağ teknolojilerinden yararlanmaktadırlar. Sosyal ağların kullanımı ile insanlar arasındaki iletişimde yeni bir küresel bağlantı oluşmuştur. Bu paylaşım siteleri sayesinde insanlar, hayatlarında neler olup bittiğini paylaşabilir, ağdaki arkadaşları ile görüşme imkânı bulabilir, fotoğraf, video, metin vb. paylaşımında bulunarak yaşantılarına renk katabilirler (Gülbahar, Kalelioğlu ve Madran, 2010).

Sosyal ağların ilk örneği olarak;1995 yılında kurulan “Classmates.com” ve 1997 yılında kurulan “SixDegrees.com” siteleri gösterilebilir. Classmates.com; geçmişte sınıf arkadaşlarımız olmuş kişilerin bulunmasına yönelik bir özellik göstermiştir. SixDegrees.com; profil yaratma ve arkadaşlarını listeleme olanağı sunan bir site örneği olmuştur (Body ve ellison,2007). Gün geçtikçe sosyal ağ örnekleri artmıştır. Günümüzde en yaygın kullanılanları arasında; Facebook, Myspace, Yonja, Hi5,Badoo, Netlog, Flickr,.... sayılabilir.

Sosyal ağ, kişilerin birbirlerine farklı ilişki durumlarıyla bağlı olduğu bir yapıdır. Bu yapıdaki bağlantılar genel olarak arkadaşlık üzerine dayanmakla birlikte, finans, ticaret gibi farklı konularda da siteler veya bu siteler içinde gruplar oluşturulabilmektedir. Bir sosyal ağ sitesinde üç temel özelliğinin bulunması beklenir; kullanıcının profil oluşturabilmesi, kullanıcının ilişkili olduğu kişi listesini açıklayabilmesi ve diğer kişilerin bağlantı listelerine ulaşabilmesi. Bir sosyal ağı diğer sitelerden ayıran başlıca özellik; kişilerin tanımadıkları diğer kişilerle de kendi ağlarını paylaşmasına olanak sağlamasıdır (Kobak ve Biçer,2008).

Güncelliğini koruması, çoklu kullanım özelliği, sanal paylaşım yapılabilmesi gibi özellikleriyle de sosyal paylaşım siteleri gözde sitelerdir. Kişiler sosyal medyada günlük düşüncelerini paylaşabilir, bu düşünceler üzerine tartışıp yeni fikirler ortaya koyabilirler. Ayrıca kullanıcılar; kişisel bilgilerine ek olarak, fotoğraflar, videolar, paylaşabilmekte, iş arayıp bulabilmekte, sanal ortamda bir nevi gerçek dünyayı yaşayabilmektedirler. Bu durum dikkatlerin bu alana yönelmesine sebep olmakta ve yenilenen bu sanal dünyaya yeni kavramsal bir çerçeve çizmektedir (Vural & Bat,2010).

Son yıllarda; MySpace ve Facebook gibi popüler sosyal paylaşım sitelerine katılım gençler arasında inanılmaz bir artış göstermiştir (Li, 2007). İnsanlar ve kurumlar, sosyal ağlarda gün geçtikçe artan sayıda ve hızda daha fazla vakit geçirmekte ve bu ortamları kullanmaktadır (Hacıfendioğulları,2010) ve bu siteler günümüzde en çok ziyaret edilen web sitelerinin başında gelmektedir. Yalnızca sosyalleşmek ve eğlenmek amacıyla değil, profesyonel iş yapmak, bilgiye erişmek ve öğrenmek amacıyla da bu sitelerinin kullanıldığı bilinmektedir. İşbirliği, kullanıcı destekli içerik ekleme, kişiselleştirme ve üst veri gibi özellikleri bulunan bu siteler kullanıcı deneyimini zenginleştirerek kullanıcılara da daha da cazip gelmiştir (Tonta,2009).

Kişiler sosyal ağlara katıldıklarında, bu sitede bir profil hesabı oluşturup mevcut arkadaşlarıyla karşılaşmanın yanında onlarla bağlantı da kurarlar. Profil hesabı, kişilerin tanımlayıcı bilgilerini içeren bir listedir; profil isimleri gerçek isim veya takma bir isim olabilir ve doğum günü, memleket, etnik köken, din, kişisel ilgiler gibi bilgiler profil de yer alabilir. Sosyal paylaşım sitelerinin üyeleri; arkadaşlarına site aracılığıyla mesaj gönderebilir, arkadaşlarıyla bağlantı paylaşabilirler, fakat bu bağlantı linklerinin karşı tarafça kabul edilmesi de gerekir. Kişiler birbirlerinin profillerini görüp, birbirlerini "arkadaş" olarak ekleyebilirler (Dwyer, Hiltz ve Passerini,2007). "arkadaş" ekleme işlemleri genellikle bu siteler de izinle olan bir işlemdir. Eğer kullanıcı profilinin görünmesini istemezse bu siteler profil gizliliğine de sadık kalmaktadır. Sosyal paylaşım siteleri yabancıların izinsizce kişilerle arkadaşlık etmesini engeller fakat kendilerini ifade etmelerine ve görünür olmalarına izin verirler (Body & Ellison,2007).

Sosyal paylaşım sitelerinin kullanıcıları etkisi altına aldığı ve gün geçtikçe hayatlarımızda daha da önemli bir yere sahip olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Kişiler, sosyal paylaşım sitelerini; eğlenip stres atma, kendini ifade etme, belli amaçlar ya da görüşler etrafında birleşme amacıyla kullanabilmektedir. Hızla yükselen, geniş bir üyeye sahip olan ve gün geçtikçe üye sayısı artan sosyal paylaşım ağlarından biri de Facebook' tur. Facebook daha çok genç üyeler tarafından tercih edilmektedir ve bu siteye üye olunmasının önemli bir nedeni; insanların arkadaşlarını bulma gerekçesidir. İnsanlar Facebook gibi arkadaşlık sitelerine, arkadaş bulmaktan ziyade arkadaşını arama ve bulma amacıyla üye oluyorlar. Facebook aynı zamanda, kişilerin sıkıntılarını unutmaları ya da azaltmaları için bir rahatlama imkânı vermektedir (Kobak& Biçer, 2008).

Şener (2009)'in araştırmasına göre; kullanıcılar sosyal paylaşım sitelerinden olan Facebook'u kullanım nedenlerinin en önemlisi olarak; arkadaşlarıyla iletişim kurmak olarak göstermişlerdir. İkinci sırada; izini kaybettiği arkadaşlarını, tanıdıklarını bulmak; üçüncü olarak; hoşuna giden videoları, fotoları paylaşmak ve son olarak da arkadaşlarını daha yakından tanımak sayılabilir.

Sosyal ağların ortak özelliklerini Lerman (2008) dört ana grupta toplamıştır;

1. Kullanıcılar farklı medya türlerinde içerik oluşturabilir veya bu içeriklere katkı sağlayabilirler;
2. Kullanıcılar içerikleri etiketleyebilir; açıklama ekleyebilirler;
3. Kullanıcılar içerikleri aktif oylamayla veya pasif kullanımla değerlendirebilirler;
4. Kullanıcılar ortak ilgi alanları tanımlayarak, benzer özellikteki kişilerle veya arkadaşlarıyla sosyal ağlar oluşturabilirler.

2.7 TEKNOLOJİ ENGELLERİ

Teknolojinin hayatımıza etkilerinin tartışılmaz olduğu günümüzde özellikle bilişim teknolojileri ürünlerinin kullanımı konusunda toplumumuzda hala sıkıntı yaşayan büyük bir kesim bulunmaktadır. Tablet bilgisayarların, akıllı telefonların, yeni işletim sistemlerinin teknolojik yaşantının merkezi olduğu günümüzde, bu teknolojilerin kullanımları konusunda yaşanan engeller de mevcuttur.

Teknoloji kullanımı konusunda yaşanan sıkıntıları azaltmak amacıyla bireylere erken yaşlardan itibaren özellikle bilişim teknolojileri eğitimi verilmesi gerekmektedir. Bilişim eğitimi erken yaşlardan itibaren verilen bir eğitim olmakla kalmayıp, gelişmiş toplumlarda yetişkinlerin de bu sürece dâhil edilmesi ve yetişkin ihtiyaçları göz önünde bulundurularak bu eğitim süreçlerinin yönetilmesi bir gereklilik olarak görülmektedir (Kert, Orhan ve Yılmaz,2009). Aksi takdirde bilişim teknolojilerinin kullanma açısından sorunlar yaşayan bireylerle karşı karşıya kalabiliriz. Bu durum gerek iş hayatında gerekse sosyal hayatta yaşanacak bazı olumsuzluklara sebebiyet verebilir.

Butler ve Sellbom (2002)'un fakülte öğrencileriyle yaptığı bir çalışmada öğrenme ve öğretmeye teknoloji kullanımındaki engelleri sıraladığı çalışmasında; bu eksiklikleri; güvenilirlik, öğrenmek için zaman eksikliği, teknoloji kullanımı konusundaki belirsizlikler, destek eksikliği olarak belirlemiştir. Kişilerin teknolojiye karşı güven sorunu yaşadıkları ve sürekli teknolojik bir izlenme ve kaydedilme korkusu duydukları günümüzde zaman zaman dile gelmektedir. Pek çok öğrenen öğrenmek için zamanın olmadığını savunur. Bu yetişkinler için daha da belirgindir. Bir yandan bir işte çalışan, anne baba olan, sorumlulukları olan birey, bir yandan öğrenen konumundadır. Eğitimi için gerekli teknolojik desteği de öğrenmek zorunda olması

bireyi sıkabilir. Kullanma kılavuzları, açıklayıcı programlar teknolojiyi kullanmayı net bir şekilde anlatmalıdır.

Lepi (2013); eğitim teknolojileri kullanımındaki büyük engelleri şu şekilde sıraladığına dikkat çekmiştir;

- Fakültelerin dijital medya okuryazarlığının her meslek ve disiplin için önemli bir anahtar olarak yükselmeye devam ettiğini hala kabul etmemesi;
- Yeni teknolojilerin geniş alımının, eğitimin kendi işleyişini ve pratiğini sınırlaması,
- Kişiselleştirilmiş öğrenme talebinin yeterince mevcut teknoloji veya uygulamalar tarafından desteklenmemesi (ki bu yetişkin eğitimi açısından da çok önemli bir noktadır.),
- Yeni eğitim modellerinin, yükseköğretimdeki geleneksel modellere benzeri görülmemiş bir rekabet getirmesi,
- Birçok akademisyenin ne öğrenme ve öğretme süreçlerinde ne de kendi araştırmalarını düzenlemede yeni teknolojileri kullanmaması.

İşman ve Altınay (2005), Doğu Akdeniz Üniversitesi öğrencilerinin ve öğretmenlerinin çevrimiçi kurs ve programdaki iletişim engellerini araştırdıkları çalışmalarında; öğrenci ve öğretmenlerin e-mail yollarken ve çevrimiçi kursu kullanırken, internet bağlantısı hızının ve yüz yüze iletişimin zayıflığı ve bazı teknolojik zorluklar yaşanması nedeniyle iletişimin zayıf olduğu sonucuna varmışlardır. Buna ek olarak, bazı öğrencilerin teknoloji korkularının olduğu, öğretmenlerin duygularını ifade etmek için toplantı yapma gereği duyduklarını vurgulamaları sonuçları da dikkat çekicidir. Programın, internet erişimi ve bağlantısı ile olmadı öğrenci ve öğretmenler de bazı psikolojik engeller oluşturduğu söylenebilir. Ayrıca dil engelleri ve teknik engeller de yaşanmıştır. Bu sonuçlar, teknoloji engellerinin, öğrenci ve öğretmenlerin algılarına göre değiştiğini ortaya koymuştur. Bu çalışmanın sonuçlardan da anlaşılacağı gibi, teknoloji engelleri, eğitimde iletişim açısından da zorluklar yaşamamıza neden olmaktadır. Öğrenci ve öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımı ile ilgili algılarını değiştirmeye yönelik çalışmaların yapılmasının gerekliliği de kaçınılmazdır.

Araştırmacılar (Berge (1998) Akt. İşman,Canan, İşbulan ve Demir (2008), Berge ve Mrozowski (1999) Akt.İşman vd (2008), İşman ve Dabaj (2004) Akt. İşman vd (2008), Clark (2002), Wallace (2004) ve Erven (2006); Akt. Akt. İşman vd (2008)) teknoloji kullanımında iletişim engellerini;

- Fiziksel Engeller (Zaman, evre, konfor, ihtiyaçlar, fiziksel ortam),
- Algısal engeller (Zihniyet, sorumluluk, motivasyon, farkındalık),
- Duygusal Engeller (Kişinin anlık hisleri, korku, şüphede, güvensizlik),
- Kültürel Engeller,
- Dilsel Engeller (Aksan değişiklikleri, lehçe, argo, jargon, konuşma dili, kısaltmalar),
- Cinsiyet Engelleri,
- Kişisel Engeller

olarak sıralamışlardır. Bu engeller iletişimde anahtar rol oynamaktadır. Teknoloji kullanımında, özellikle sosyal ağlar gibi yazılım teknolojilerinde, iletişimin önemi büyüktür. Bu engelleri zelmeye yönelik çalışmalar eğitimle mümkündür.

İşman ve Dabaj (2004)' ın; uzaktan eğitimde iletişim engellerini araştırdıkları bir çalışmalarında, bu engelleri; internete giriş, iletişim sistemi eğitimi ve deneyimi, ğrenci- ğrenci, ğrenci-eğitmen ve ğrenci-içerik arasındaki etkileşim eksikliği olarak sıralamışlardır. Araştırmacılar, Doğu Akdeniz niversitesi'nde öğrenim gören öğrencileri metin tabanlı evrimii kursa tabii tutmuşlar ve öğrencilerin; cinsiyet, akademik yıl, evinde bilgisayar ve internet bağlantısı olma, internete girme sıklığı, internetle ilgili eğitim alma durumu, İngilizce yeterliliği ve daha önce uzaktan eğitim kursu alıp almama durumuna göre iletişim engellerini incelemişlerdir. İletişim engellerinin ölçüldüğü ölçek maddelerine verilen cevapların bazıları değişkenlere göre anlamlı farklılık göstermiştir. Daha önce internetle ilgili kurs alan öğrencilerin, almayanlara göre; uzaktan eğitim kursunun teknik yönüne daha kolay adapte oldukları, web sayfası geçişlerini daha kolay yaptıkları, kendilerini uzaktan eğitimde geliştirdikleri ve sorumluluk hissettikleri, kuruluşun teknik sorunları aşacağına daha inançlı oldukları görülmüştür. Daha önce uzaktan eğitim kursu almış fakat metin

tabanlı internet özellikli çevrimiçi kurs almamış öğrenciler, e-mail yazarken kendilerini ifade edememiş, uzaktan eğitim programı kullanımında yeterli deneyimi edinememişlerdir. Ayrıca, birinci ve ikinci sınıf öğrencileri, üst sınıf öğrencilerine göre, çevrimiçi kurs kaynaklarına internet erişiminde, çevrimiçi kursta benlik saygısı oluşturmada ve kendini geliştirmede daha çok zorluk yaşamışlardır. Ayda bir kez veya haftada bir kez internet kullanan öğrencilerin; çevrimiçi kurstaki yönlendirmeleri anlama problemleri, öğretime bağlantı sorunu, dönüt verme ve kendi çalışmalarını paylaşma sorunu yaşadıkları, yalnız ve izole olmuş hissettikleri belirlenmiştir. Yedi yıldan fazladır İngilizce eğitimi alan öğrenciler kendilerini e-mail yazarken daha iyi ifade etmişlerdir. Bu çalışma; teknoloji kullanma, teknoloji kursları alma gibi faaliyetleri yapan bireylerin teknoloji engellerinin azalacağını da göstermiştir.

Berge (2013) ; uzaktan eğitimde iletişim engellerinin arasında teknik mesafe kavramını da kullanır. Teknik mesafeyi; dünyanın çeşitli yerlerinde bulunan insanlar arasındaki teknolojiye erişim farklılıkları ya da teknolojik yetenek farklılıklarını ifade etmek için kullanmıştır. Teknik mesafenin de teknolojik engeller arasında yer aldığını söylemek mümkündür.

İşman, Gündüz ve Canan (2008)'ın eğitim yöneticisi adaylarının teknolojiye uyum engellerini araştırdıkları çalışmalarında, uyum eksikliği, okulların fiziksel yetersizliği, standartlaşma sorunu, devlet desteği eksikliği, zaman yetersizliği, finansman yetersizliği, teknoloji becerisi yetersizliği, eğitim süresi eksikliği, ihtiyaç duymama, müfredat eksikliği ve ilgi eksikliği, teknolojiye uyum engellerinden sayılmıştır. Araştırmacılar bu engelleri, öğrencilerin; cinsiyeti, ailelerinin yaşadıkları yer, bilgisayar sahibi olma ve teknoloji kursu alma değişkenlerini göre incelemişlerdir. Çalışmanın örneklemini; Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Yönetimi ve Denetimi programında okuyan öğrenciler oluşturmuş ve tarama modelinde çalışılmıştır. Bu çalışmanın analiz sonuçlarını göre; öğrencilerin teknoloji engelleri, cinsiyete göre farklılaşmakta ve bayan öğrenciler erkeklere göre daha çok teknoloji engeli yaşamaktadırlar. Teknoloji ile ilgili kurs alma ve bilgisayarı olma değişkenleri bakımından anlamlı farklılık görülmezken, öğrenci ailelerinin yaşadıkları yere göre, öğrencilerin teknoloji engelleri anlamlı farklılık göstermektedir.

Tüm bu araştırmalar; teknoloji engellerinin gerek fiziksel, gerekse insan ve çevresinden kaynaklı olduğunu göstermektedir. Teknolojik engelleri, teknoloji kullanımında iletişim engellerini, eğitimde iletişim ve teknoloji engellerini aşabilmenin yolu, yine eğitimle mümkündür.

2.7 YETİŞKİN NEDİR?

Yetişkin kavramını tek bir tanım altında toplamak mümkün değildir. Yetişkinlik kavramı; yaşanan topluma ve zamana göre değişkenlik gösterebildiğinden, birÇok tanım incelemek yerinde olacaktır.

Maddi bir kazanç elde ederek hayatını devam ettirebilme, evli olma, anne ve baba olma, karar verme yeteneğine sahip olma, toplumsal sorunluluklarını yerine getirebilen birey olma gibi özellikler yetişkin özellikleri olarak kabul edilebilir. Fakat birÇok özellik toplumların yapısına, geliŐmiŐlik özelliğine göre değişkenlik gösterebilir. Bu durumda yetişkini bazı özellik ve yaş aralıklarıyla genel bir kalıba sığdırmak doğru olmaz.

Celep(2003)'e göre yetişkin; bedensel ve zihinsel gelişimini tamamlamış, psikolojik bir olgunluğa eriŐmiŐ, toplumsal bir sorumluluk üstlenmiŐ, ekonomik bağımsızlığını kazanmış kiŐidir.

Yetişkin; kendisinin ve başkalarının yaşamını sürdürüebilmek için üretim yapabilecek, ruhsal ve bedensel biçimde gelişimini tamamlamış, kendi başına gerekli kararları alabilen kiŐidir (Gökkoca, 2001). Yetişkinlik kavramı daha çok "bağımsızlık" ile alakalı bir kavramdır. Zorunlu eğitimi tamamlama, sürücü belgesi alma, askere gitme, evlenme gibi durumlar için belirlenen yaş sınırına eriŐen bireyler, tam zamanlı ŐalıŐan, evli olan, anne veya baba olan, toplumda kendi yaŐamlarını yönetme sorumluluğunda olan bireyler, genel olarak yetişkin olarak kabul görmektedir (Bülbül, 1991).

Yetişkinlik sürecinin; yasal, biyolojik, toplumsal ve psikolojik öğeleri iŐerdiđi görülmektedir. Psikolojik ve toplumsal açıdan yetişkinlik, kendi yaŐamından sorumlu, kendi yönetimi ve denetimini yapabilen benliğe kavuŐmuŐ ve sorumluluklarının bilincinde olma halidir (Özdemir, 2003). Bu durumda yetişkin kişi; kendi sorumluluklarını bilen ve buna uygun davranan kiŐidir.

Yaşam boyu gelişim kuramcıları yetişkinliği üç döneme ayırarak işlerler; genç yetişkinlik, orta yaşlar ve ileri yetişkinlik. Genç yetişkinlik 20 ile 35, bazı kuramcılara göre de 50, yaşlarına kadar sürer. Orta yaşlar 35-65 yaşları arasını kapsar ve ileri yetişkinlik 65 ve sonrasıdır (Lindzey, Thompson ve Spring,1988). Bazı ülkelerde 18 yaş ve üzerindeki bireyler yetişkin kabul edilirken, bazı ülkelerde 20 yaş üzeri yetişkin olarak tanımlanır. Lowe (1985, akt. Güler, 2004) ; birçok ülkedeki resmi belgeler, yetişkini, yaşı 17-21’ in üzerinde olup zorunlu öğrenimin ötesinde bir eğitim kurumuna tam-zamanlı öğrenci olarak devam etmeyen kimse olarak tanımlamaktadır, demiştir. Fakat günümüzdeki zorunlu eğitim yaşı ve ortamı da gün geçtikçe değişkenlik gösteren bir sürece girmiştir. Bu açıdan günümüz için zorunlu eğitim yaşına göre yetişkini düşünmek tartışılabilir bir kavram olabilir.

Yetişkinlik kavramlarında bahsedilen roller, kişiyi üretici kılmaya zorlar ve yeni birtakım sorumluluklar yükler ve gerçekten de yetişkin kabul edilmek, kişinin fiziksel ve psikolojik yaşına, yaşadığı toplumun sosyoekonomik durumuna, o toplumun eğitim kültür düzeyine bağlı olarak değişkenlik gösterir (Güler,2004).

2.7 YETİŞKİN EĞİTİMİ

Yetişkin eğitimi; herhangi bir örgün eğitim kurumunun tam zamanlı olarak devam etmeyen kişilerin oluşturduğu, düzenli, planlı, amaçları olan, amaçlanan eğitimin içeriğine uygun olarak düzenlenirken ve uygulanırken, yetişkinlerin bireysel özelliklerini dikkate alan ve kuralların esnek tutulduğu eğitimidir. Yetişkinlerin öğrenme ihtiyacı duyduğu her konuyu kapsayan ve programların içeriğini birey ve toplumun ihtiyaçlarının belirlediği eğitimidir (Demirçiler Mutlu,2006).

Bireylere istendik davranışların kazandırılmasına yönelik faaliyetlerin okul ortamında yapılmasına “örgün eğitim”, okul dışında gerçekleşmesine “yaygın eğitim” denir. Yaygın eğitime katılan bireylerin belirgin özelliklerinin ruhsal, fiziksel ve toplumsal olarak yetişkin özelliği gösterenleriyle yapılan eğitime de “yetişkin eğitimi” denilmektedir. Ülkemizde halk eğitimi kavramı da yetişkin eğitimi yerine kullanılan bir kavramdır (Okçabol,1996).

Özdemir (2003)’e göre yetişkin eğitimi için temel alınan, psikolojik yetişkinliktir.

İnsanların okul sonrasında da okul olanaklarına sahip olması, eğitimin yaşam boyu süren bir süreç olması; yetişkin eğitimi ile mümkün olmaktadır. Bu kavram ülkemizde yıllardır “halk eğitimi” olarak da geçer (Miser,2002).

Geray (1978)'a göre halk eğitimi; yetişkinlere ve okul dışındakilere yönelmiş, düzenli, örgütlü ve dizgeli bir eğitim çabasıdır, aynı zamanda kitle eğitimi, yetişkinler eğitimi, yığın eğitimi, temel eğitim, toplum eğitimi, yaygın eğitim, sosyal eğitim gibi kavramlarla da işlenir.

Yetişkin eğitiminin yerine zaman zaman bazı kavramlar kullanılır. Yaşam boyu öğrenme kavramı da yetişkin eğitimini kapsayan bir kavramdır. Değişimin anahtar kelime olduğu, hiçbir şeyin durağan olmadığı günümüzde, önem kazanan yaşam boyu öğrenme, öğrenme eyleminin bireyin gelişimine paralel olarak hayatı boyunca devam etmesi gerektiğini vurgulayan yaklaşımdır. Yaşam boyu eğitim, insana, bilgiye daha çok yatırım yapan, birey tarafından ihtiyaç duyulan bilgi ve becerilerin kazanılmasını teşvik eden esnek ve yenilikçi öğrenme fırsatlarını genişleten ve herkes için öğrenmede fırsat eşitliği sağlayan yaklaşımdır (Beckett & Hager, 2002, akt. Haseski, Odabaşı ve Kuzu,2011).

Yetişkin eğitimi kavramı; talep eden grup veya kişilere göre ve programları önerenlere göre farklılaşan bir kavramdır. Okur-yazarlık eğitimi veya sürekli eğitimin yanında yetişkin eğitiminin farklı biçimleri de bulunur. Yetişkin eğitiminde hangi eğilimin hakim olduğunu anlamak için, eğitim verilecek bölgeyi ve bölgedeki yaşamsal ve toplumsal dinamikleri anlamak gerekir (Bélanger& Blais,2006).

Daines, Daines ve Graham (1993; Akt. Haseski vd,2011) ise, yetişkinlerin çoğu öğrenme ile ilgili olan ortak özelliklerini aşağıdaki gibi sıralamaktadır;

1. Yetişkinler eğitime belirli bir bilgi ve deneyim birikimiyle gelirler,
2. Yetişkinler kaçınılmaz olarak belirli tutum, düşünüş ve yöntemlere sahiptir,
3. Yetişkinler kendi kararlarını veren ve hedefleri olan sorumluluk sahibi bireylerdir.
4. Yetişkinler kendi mantıklarını uymadıkça yapılması söylenenlere çok olumlu tepki vermezler.

5. Yetişkinler formal eğitime girmemiş olsalar ya da üzerinden çok zaman geçmiş olsa da yaşamdan deneme yanılma ve başarıya yoluyla edinilmiş deneyim ve bilgilere sahiptir.

6. Yetişkinler, baskı altında öğrenme zorluğu yasarlar.

7. Yetişkinlerin, parçaları kavrama ve organize ederek bütünleştirme yetileri yüksektir.

8. Yetişkinler, sonuçlarını uzun vadede alacakları eğitimden tatmin olmama eğilimindedirler.

9. Yetişkinler sahip oldukları diğer sorumluluklar yüzünden eğitime kurs saatleri dışında vakit ayırmakta zorlanırlar.

Ülkemizde yetişkin eğitimini temel olarak Milli Eğitim Bakanlığı üstlenmiştir. Milli Eğitime bağlı Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü; yetişkin eğitiminin devlet tarafından resmi eğitim veren kurumudur. Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü vizyonunu;

“Farklı öğrenim ve yaş seviyesindeki bireylerin istihdam edilebilirliklerini ve sosyo-kültürel gelişimlerini sağlamak amacıyla; bilgi, beceri ve yeterliliklerini geliştirmek; öğrenmeye erişimlerini arttırmak ve nihayetinde öğrenen bireyden öğrenen topluma ve öğrenen Türkiye ‘ye doğru bir dönüşümü gerçekleştirmektir.” olarak belirlemiştir(Web1).

Yetişkin öğrenmesi bilim ve sanata; "Andragoji" denir (Knowles, 1980:43).Yunanca “adam” anlamına gelen "andros" ve eğitim anlamına gelen "agein" sözcüklerinden türetilmiştir (Duman, 2000:120). En genel anlamıyla Andragoji; yetişkinlerin öğrenebildiklerini, fakat bu öğrenmenin çocuk ve gençlerden farklı olduğunu söyler ve yetişkin eğitim programlarına yönelik yeni metod ve teknikler önerir (Yayla,2009). Öğrenenlerin yaş gruplarına uygun metodların kullanılması kaçınılmazdır ve yetişkin eğitiminde fazlaca önem arz etmektedir.

19. yüzyıla kadar dünyada yetişkinlerin öğrenemeyeceklerine dair bir kanaat vardır. Fakat Torndike başta olmak üzere birçok yetişkin eğitimcisi yapmış olduğu

çalışmalar bu anlayışa son vermişlerdir. Hatta çocuklar ve gençlere yakın derecede iyi öğrenen yetişkinlerin varlığını kanıtlamışlardır (Yayla,2009).

Androgojik model, bir süreç modelidir ve bu modelde öğretmen bir kolaylaştırıcı danışman veya bir değişim ajanı rolündedir. Öğretmen androgojik modelde öğrenenleri de öğrenme sürecine katmak üzere bir takım işlemleri planlayan konumundadır (Bilir, 2000 Akt. Yayla,2009).

Androgoji kavramının kabul görüşü 20. yüzyılın ikinci yarısından sonraya rastlamaktadır. Yetişkin eğitimcilerince bu dönemde kullanılmaya başlanmıştır. Bu dönemde, yetişkinin öğrenebileceği kanıtlandıktan, bu kanıt kabul edildikten sonra artık yetişkinin nasıl öğrendiği üzerinde durulmaya başlanmıştır (Yayla, 2009).

2.8 YETİŞKİN EĞİTİMİNDE SOSYAL AĞ KULLANIMI

Sosyal ağları gençler kadar yetişkinlikler de farklı amaçlarla kullanılmaktadır. Murray (2008), günümüz toplumunda sosyal ağ kullanımının kişilerin iletişim biçimini ve bilgi paylaşımını değiştirdiğini ifade etmiştir. Sosyal ağları kullanma nedenleri içerisinde; arkadaş edinme, eski arkadaşları bulma, sosyalleşme, ticaret ve de eğitim vardır.

Sosyal ağlar yetişkin eğitiminde de kullanılmaktadır. Bu anlamda en fazla üniversitelerdeki çalışmalar göze çarpmaktadır. Genç (2010), Facebook'u eğitim aracı olarak kullandığı bir çalışmada; öğrencilerin uygulamaya karşı pozitif düşünceye sahip olduklarını ve Facebook'u hem bir sosyal bir iletişim aracı hem de öğrenme aracı olarak benimsediklerini gözlemlemiştir.

Blackey ve Chew (2010, akt. Gülbahar vd.,2010) öğrenme ve öğretim deneyimlerini zenginleştirmek üzere sosyal ağların yüksek öğretimdeki öğrencilere, akademisyenlere ve kurumlara faydalarından bahsetmiştir. Araştırmacılara göre, sosyal ağlar; iletişim becerilerini geliştirirken sosyal bağlılığı genişletir, akran desteğini güçlendirip işbirliğine dayalı öğrenme sağlar. Ayrıca sosyal ağ siteleri, kolay ve ucuz bir şekilde kullanılabilmesi sayesinde, üniversitelere maddi manevi yük getirisi yapmaz. Öğrenciler için eğitim süreçlerine kolaylıkla entegre edilebilir, üniversiteden mezun olan öğrencilerin de öğrenme süreçlerine çevrimiçi olarak ulaşma ve çalışmalarını inceleme olanakları sunar (Gülbahar vd.,2010).

Sosyal ağların, kullanıcı dostu arayüzü ve gizlilik özellikleri, birçok kullanıcıya hitap etmesini sağlamaktadır. Üstelik kullanıcıları bilgisayar okuryazarı olsun ya da olmasın sosyal ağları rahatlıkla kullanabilmektedirler (Gülbahar vd.,2010). Bu sayede sosyal ağlar, bilgisayar ve internet kullanımında sorun yaşayan, eğitim için oluşturulmuş özel program ve arayüzleri hemen kavramakta sorun yaşayacak birçok yetişkin için eğitim ortamı olmaya başlamıştır.

Muijs, vd. (2010), sosyal ağları eğitimsel alanda düşündüğümüzde;

- Okulu geliştirme,
- İmkânları arttırma (çeşitli işletmelerle işbirliği yapabilme gibi)
- Kaynak paylaşımı gibi faydalarını ifade etmektedirler (Akt. Özmen vd, 2011).

Benzer şekilde web 2.0 teknolojilerinin eğitim ortamına katkıları (Karaman, Yıldırım ve Kaban,2008);

- Grup çalışması alışkanlığı
- Etkili öğrenme
- Üst düzey düşünme becerileri
- Bilgi okur-yazarlığı
- Yapılandırıcı problem çözme
- Öğrenciye uygunluk (ilgi çekme)
- Bireysel gelişim
- Sorumluluk alma olarak sıralanabilir.

Yetişkin eğitiminde sosyal ağların katkıları düşünüldüğünde de durum pek farklı olmayacaktır. Yetişkinlerin sosyal ağ üzerinden kaynak paylaşımı, yüz yüze görüşme imkânı olmadığına bilgi aktarımı ve işbirliği, halk eğitimi kurumları, bilgi evleri gibi eğitim alabilecekleri mekânlardaki etkinlik ve kurslardan haberdar olma gibi etkinlikleri paylaşabilecekleri bir sanal ortam olarak, sosyal ağlar yetişkinlere farklı eğitim imkânları sağlayabilir.

2.9 SOSYAL AĞLARIN TOPLUMA KATKILARI

Farklı yaş gruplarına göre birçok insanın sosyal ağları kullanma sebepleri değişmektedir. Çevrimiçi sosyal ağlara katılanların sayıları gün geçtikçe artmaktadır.

Sosyal ağların gelişimi, özel hayatın diğer kullanıcılarla paylaşılması açısından dikkat çekicidir. Ayrıca, sosyal ağlar, günlük olayların ve haberlerin paylaşımı açısından önemli araçlardır (Gülbahar vd.,2010). Sosyal ağların haberleşme aracı olarak kullanılması, toplum için önemli bir katkıdır. Sosyal ağlarda haberlerin ve güncel olayların yayılması hızlıdır ve bu hız ilerleyen teknolojinin de bir göstergesidir.

Sosyal ağlarda insanlarla iletişime geçmek, gruplara katılmak daha kolaydır (Pempek, 2009). İnsanlar yüz yüze iletişimden sosyal ortamlarda kendilerini daha rahat hissetme eğilimindedir.

Sosyal ağlar, bir yandan anında ve kolay iletişimi desteklerken, bir yandan da bireysel ve sosyal öğrenme için bir temel oluşturmaktadır. Bu ağlar hızlı ve kolay iletişimi desteklemekle birlikte bireysel ve grupla öğrenme için de çeşitli fırsatlar sunmaktadırlar(Akın vd, 2013). Sosyal ağlar bir öğrenme aracı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Kalafat ve Göktaş (2011)'in sosyal ağların yükseköğretimde kullanılması ile ilgili yaptıkları çalışmada sosyal ağların eğitimde kullanılması ile ilgili çeşitli faydalar sıralanmıştır. Bunlar; öğrencilerin çalışılan sosyal ağı ücretsiz olarak kullanması, sosyal ağı kullanmak için herhangi bir ön bilgiye ihtiyaç olmaması, araştırmaya katılan öğrencilerin büyük çoğunluğunun sosyal ağı hali hazırda üye olması, maliyet ve zaman gerektirmemesidir. Bir diğer avantaj da sınıf ortamında çekingen olan öğrencilerin, öğrenme-öğretme sürecine daha aktif katılmasıdır. Ayrıca sosyal ağlarda paylaşılan öğeler veya yapılan yorumlar istendiğinde daha sonradan tekrar tekrar incelenebilir ve akran desteğini güçlendirmesi ve öğrenme süreçlerine kolaylıkla entegre edilebilmesi de sosyal ağların eğitime katkıları arasında sağlanabilir (Kalafat ve Göktaş,2011). Eğitime olan her türlü katkı toplumsal açıdan iyileşmenin de göstergesidir.

Turan ve Göktaş (2011)'in yaptığı bir çalışmaya göre; çalışmaya katılanlar sosyal ağ sitelerinin iyi bir paylaşım ve eğitim ortamı oluşturduğunu, fakat zaman kaybı, asosyalleşme ve kişilerin asıl amaçları, iletişim ve paylaşımından uzaklaşmaya sebep olabildiğini de belirtmişlerdir.

Sosyal ağların katkıları arasında; tüketiciler için bilgi kaynağı olmalarını da sayabiliriz. İhtiyaç duyulan bilgilere önemli oranda sosyal medyayı kullanan tüketiciler, görüşlerini, şikâyet ve memnuniyetsizliklerini de yine bu ağlarda dile

getirmektedirler ifade etmektedirler. Sosyal ağlar, tüketicilerin birbirleriyle her türlü deneyimlerini paylaştıkları bir platformdur ve bu özellikleri itibariyle ürün ve hizmet satın almadaki kararlarını da önemli ölçüde etkileyebilmektedir. Tüketicilerin alışveriş deneyimlerini sosyal ağlarda paylaşmaları da diğer tüketicileri de etkilemektedir (Hacıfendioğlu,2010).

Çevrimiçi sosyal ağlar zamansal ve mekânsal anlamda birçok zorluğu ortadan kaldırmış, sosyalleşmenin önemli bir tamamlayıcısı olarak öne çıkmıştır. Toplumunun hızlı yaşantısı içinde sosyal paylaşım ağları, sosyal ilişki kurmaya ya da mevcut olan ilişkileri koparmamaya yardımcı da olmaktadır. Sosyal ağlar günümüz bireylerini sosyal olarak tamamlayan bir bileşen olmuştur (Özmen, Aküzüm, Sünkür ve Baysal,2011).

Şirketler maddi kazanç elde etmek amacıyla sosyal ağları kullanmışlardır r bu da sosyal ağların nasıl bir güç olduğunun en önemli kanıtları arasındadır. Sosyal ağların kişisel olarak kattığı değerlerle birlikte, kurumların da sosyal ağları kullanarak şirket cirolarına önemli ölçüde katkı sağladığını görüyoruz (Aydınlı,2010). Bu katkılar başta kurumlara maddi bir kazanç olarak düşünülse de daha geniş kapsamda toplumsal bir etkidir.

BÖLÜM III: YÖNTEM

3.1 ARAŞTIRMANIN MODELİ

Bu araştırmada, yetişkinlerin sosyal paylaşım sitelerini kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin saptanması amaçlanmıştır. Araştırma tarama modeline dayanan nicel bir araştırmadır. Araştırmada nicel veri toplama yöntemlerinden tarama modeli kullanılmıştır. Tarama modeli, bir konuya ya da olaya ilişkin katılımcıların görüşlerinin belirlendiği, genellikle diğer araştırmalara göre daha büyük örneklemelerin kullanıldığı modeldir (Büyüköztürk ve diğerleri, 2010). Ayrıca araştırma da yetişkinlerin sosyal paylaşım sitelerini kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin demografik özelliklerine göre değişip değişmediği de incelenmiştir. Bu yönüyle araştırma ilişkisel tarama modeli olarak da adlandırılabilir.

3.2 EVREN VE ÖRNEKLEM

Araştırmanın genel evrenini, 2012-2013 eğitim öğretim yılında MEB Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü'ne bağlı Darıca, Çayırova ve Gebze Halk Eğitimi Merkezilerinde çeşitli kurslara katılan yetişkinler oluşturmaktadır. Evren belirlenirken araştırmacının uygulama ve yetişkinlere ulaşım kolaylığı göz önünde bulundurulmuştur.

Araştırmanın Örneklemine, 2012-2013 eğitim öğretim yılında MEB Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğü'ne bağlı Darıca, Çayırova ve Gebze Halk Eğitimi Merkezilerinde çeşitli kurslara katılan yetişkinlerden basit seçkisiz örnekleme yöntemi ile seçilen 182 yetişkin oluşturmaktadır.

3.3 VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Çalışmada veri toplama aracı olarak, yetişkinlerin sosyal ağları kullanmadaki teknoloji engellerinin belirlenmeye çalışıldığı bir veri toplama aracı geliştirilmiştir.

Ölçek; literatür taramasının ardından, İşman, Canan, İşbulan ve Demir (2008)'in "Communication Barriers: A Study of Teacher Candidates Of Using Technology" (Öğretmen Adaylarının Teknoloji Kullanımında İletişim Engelleri ile İlgili Bir Çalışma) çalışmalarında kullanılan ölçekten esinlenilerek 5'li Likert tipi Sosyal Ağlara Karşı Teknoloji Engelleri Ölçeği geliştirilmiştir. Veri toplama aracının geliştirilmesi ve bu ölçeğin geçerlilik güvenirliklerine ilişkin bulgular ayrı başlıklar altında toplanmıştır.

3.3.1. Sosyal Ağlara Karşı Teknoloji Engeli Ölçeği

Araştırmacı tarafından kapsamlı bir teknoloji engeli literatür taraması yapılmış ve ölçeğin kuramsal temeli oluşturulmaya çalışılmıştır. IETC (International Education Technology Conference)'de yayınlanmış olan "Communication Barriers: A Study of Teacher Candidates Of Using Technology" adlı makalenin 20 maddelik ölçeği yazarlarından gerekli izinler alındıktan sonra örnek alınmıştır. Ölçek Türkçeye çevrildikten sonra, ölçekteki "iletişim engelleri" yerine "teknoloji engelleri" yazılarak değiştirilmiş, ölçek sosyal ağlara karşı teknoloji engelleri ölçeği olabilecek şekilde düzenlenmiştir. Düzenlenen ölçek ilgili uzman görüşleri alınarak, bazı maddeler değiştirilmiş ve bir madde tamamen ölçek dışı bırakılmıştır. Testin orijinal formu 20 maddeden oluşmaktadır. Çıkarılan ve değiştirilen maddeler sonunda 19 maddelik ölçek, eski formdan örnek alınarak uyarlanmıştır. Ölçek, "Kesinlikle Katılmıyorum", "Katılmıyorum", "Kararsızım", "Katılıyorum", "Kesinlikle Katılıyorum" şeklinde 5'li likert tipi derecelendirmeye sahiptir.

19 maddeden oluşan ölçek ile Darıca Halk Eğitimi Merkezinde çeşitli kurslara katılan 50 kursiyere uygulanmıştır. Pilot uygulama sonucunda 19 maddeden oluşan ölçeğin güvenirlik analizine bakılmış ve Cronbach's Alpha ile hesaplanan iç tutarlılık katsayısı .62 bulunmuştur. α değeri düşük olan bir maddenin, ölçekten çıkarılmasına karar verilmiştir. Bu aşamadan sonra madde sayısı 18'e düşmüş ve tekrar uzman görüşü alınarak Türkçe form elde edilmiştir.

Ölçeğin geçerlilik çalışmaları için, yapı geçerliliği incelenmiş, açımlayıcı faktör analizi (AFA) yapılmıştır. Açımlayıcı faktör analizi sonuçlarına göre, eigen değerini 1 aldığımızda ölçeğin faktör yapısının bozulduğu görülmektedir. Bu nedenle eigen değeri 1,5 alınmıştır. Ölçeğin 18 maddelik iki faktörlü yapısı toplam varyansın

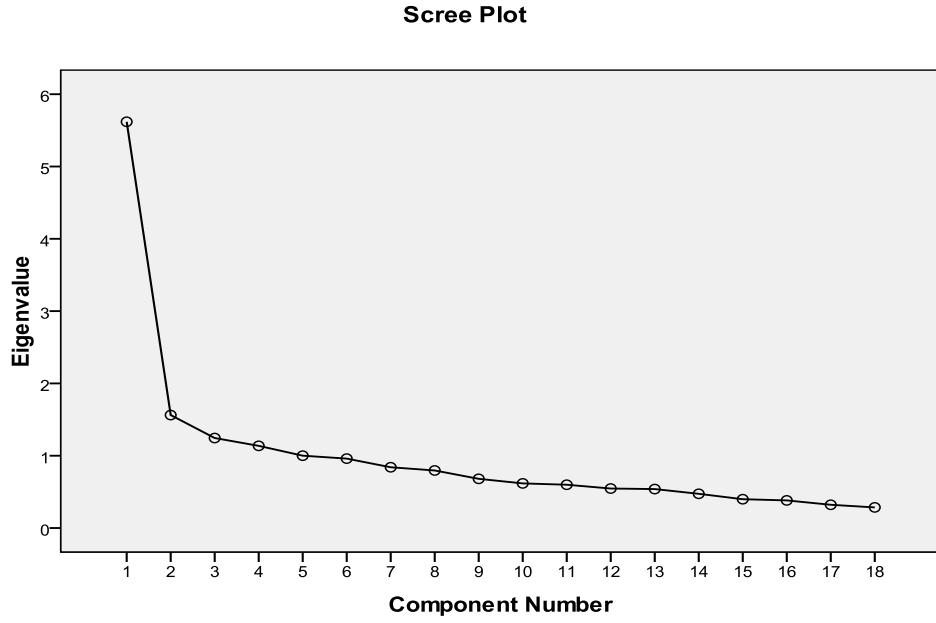
%39.894'ünü açıklamaktadır. Özdeğer-faktör saçılma diyagramı Şekil 1 'de gösterilmiştir. Geçerlilik çalışmalarından anlaşılacağı gibi ölçeğin geçerli olduğu söylenebilir. Yapılan geçerlilik çalışmalarından sonra esas uygulama için 18 maddelik ölçeğimizin Cronbach's Alpha ile iç tutarlılık katsayısı tekrar hesaplanmış ve 0,864 bulunmuştur. Yapılan güvenirlik çalışmaları incelendiğinde uyarlanan ölçeğin kendi içerisinde tutarlı yapısı olduğu söylenebilir.

Analizler için SPSS programı kullanılmıştır.

3.3.2. Açımlayıcı Faktör Analizi

Ölçeğin yapı geçerliği için açımlayıcı faktör analizi yapılmıştır. Açımlayıcı faktör analizinden elde edilen faktör ortak varyansı ve faktör yük değerleri raporlaştırılmıştır. Faktör analizinden sonra ölçeğin iç tutarlık katsayısına bakılmıştır. Araştırmada tüm analizler SPSS paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiş ve çözümlenelerde anlamlılık düzeyi .05 olarak kabul edilmiştir.

Açımlayıcı faktör analizi yapılabilmesi için öncelikle örneklemin yeterliliğini test eden Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) testine bakılmıştır. KMO değeri .84 olarak bulunmuştur. Bu değer, .70'den büyük olduğu için, bu veriler üzerinden faktör analizi yapılabileceği sonucuna varılmıştır. Daha sonra Bartlett Sphericity testine bakılmış ($\chi^2= 994.103$, $p=,000$) elde edilen verilerin anlamlı farklılık gösterdiği, faktör analizi yapmaya uygun olduğu tespit edilmiştir. Geçerlilik çalışmaları sonucunda ölçeğin iki faktörlü bir yapıya sahip olduğu bulunmuştur (Şekil 1).

Şekil 1 :Ölçeğin Özdeğer-Faktör Sayısı Grafiği

Özdeğeri 1 olarak alınan faktör analizi sonucunda, çok faktörlü ve her faktörün kabul edilebilir değerin altında varyans değerine sahip olması nedeniyle özdeğer 1,5 alınmış ve faktör analizi sonucunda ölçeğin iki faktörlü yapıdan oluştuğu sonucuna ulaşılmıştır. Şekil 1’de faktör analizi sonucu ortaya çıkan Scree Plot grafiği verilmiştir. Bu faktörler sırasıyla; “Teknoloji Kullanımı” ve “Sosyal Yaşam” olarak adlandırılmıştır. Ayrıca varyans değerleri incelendiğinde ölçeği oluşturan iki faktörün toplam varyansının %39,894’ünü açıkladığı görülmektedir. Ölçeğin iki alt boyutu güvenilirlik düzeyleri ve madde sayıları Tablo1’de verilmiştir.

Tablo 1 : Ölçeğin Alt Boyutları

Boyut	Cronbach’s Alpha	Madde Sayıları
Teknoloji kullanımı	0,834	11
Sosyal yaşam	0,721	7
Ölçek Geneli	0,864	18

Aşağıdaki tablolarda ölçeğin boyutları ve altında yer alan maddeler ve bu maddelerin faktör yükleri verilmiştir.

Tablo 2: Ölçeğin Teknoloji Kullanımı Boyutu Faktör Maddeleri Ve Faktör Yükleri

Madde	Faktör Yüğü
Teknoloji kullanma korkumun sosyal ağları kullanmamı engellediğini düşünüyorum.	0,744
Sosyal ağları kullanmayı öğrenmenin zorluğundan korkuyorum.	0,715
Teknolojiye dayalı eğitim almanın beni rahatsız edeceğini düşünüyorum.	0,677
Teknolojiye olan ilgimin az olmasının sosyal ağları kullanmamı engellediğini düşünüyorum.	0,609
Sosyal ağlarda kullanılan kısaltmaları anlamakta zorlanıyorum.	0,553
Sosyal ağları kullanırken toplumun kültür yapısından dolayı engeller yaşarım.	0,551
Sosyal ağları kullanmam sırasında yenilikleri araştırmaktan hoşlanmıyorum.	0,544
İnançlarım sosyal ağları kullanmamı etkilemektedir.	0,520
Sosyal ağları kullanırken yaşayacağım teknolojik engellerden dolayı arkadaşlarımla bağlantı kuramayacağımı düşünüyorum.	0,520
Sosyal ağları kullanmamdaki sorunların, teknolojik yeniliklere karşı olumsuz tutumlarımdan kaynaklandığını düşünüyorum.	0,433
Sosyal ağları kullanırken teknolojiye dayalı öğrenme faaliyetleri sırasında, yardım almaya ihtiyacım olduğunu düşünüyorum.	0,430

Ölçeğin Teknoloji Kullanımı Boyutuna İlişkin maddeler ve bunların faktör yükleri Tablo 2’de verilmiştir. Teknoloji Kullanımı boyutu 11 maddeden oluşmuş ve faktör yük değeri 0,430 -0,744 arasında değişmiştir. Ölçeği Teknoloji Kullanımı boyutu Cronbach’s Alpha değeri 0,834 olduğu görülmüştür.

Tablo 3: Ölçeğin Sosyal Yaşam Boyutu Faktör Maddeleri ve Faktör Yükleri

Madde	Faktör Yüğü
Teknoloji kullanma problemlerinden dolayı, sosyal ağlarda etkili bir iletişim kurabildiğimi düşünmüyorum.	0,760
Sosyal ağların özelliklerini keşfetmek için iyi bir teknoloji bilgisine sahip olmadığımı düşünüyorum.	0,658
Sosyal ağlara içerik eklemede (video, fotoğraf gibi) sorunlar yaşıyorum.	0,590
Teknolojik yeniliklere ulaşacak maddi gücüm olmadığından, sosyal ağları etkili kullanamadığımı düşünüyorum.	0,575
Yabancı dille yazılmış bir uygulama ismi, sosyal ağları kullanırken beni engellemektedir.	0,496
Sosyal ağları kullanırken etik kurallarına dikkat ederim.	0,471
Kişiler arası iletişim eksikliği nedeniyle sosyal ağlarda kişilerin, yalnızlık yaşadığını düşünüyorum.	0,427

Ölçeğin Sosyal Yaşam Boyutuna İlişkin maddeler ve bunların faktör yükleri Tablo 3’de verilmiştir. Teknoloji Kullanımı boyutu 7 maddeden oluşmuş ve faktör yük değeri 0,427 – 0,760 arasında değişmiştir. Ölçeğin Sosyal Yaşam boyutu Cronbach’s Alpha değeri 0,721 olduğu görülmüştür.

3.3.3. İç Tutarlılık Katsayısı

Sosyal ağlara karşı teknoloji engelleri ölçeğinin 18 maddelik toplam iç tutarlık katsayısı (Cronbach’s Alpha) 0,864 olduğu görülmüştür. Bulunan bu değer Sosyal ağlara karşı teknoloji engelleri ölçeğinin güvenilirlik düzeyi için kabul edilebilir bir değerde olduğunu göstermektedir.

3.4 VERİLERİN TOPLANMASI

Sosyal ağlara karşı teknoloji engelleri ölçeği, Darıca Halk Eğitimi Merkezi, Gebze Halk Eğitimi Merkezi ve Çayırova Halk Eğitimi Merkezi’ndeki kurslara katılan toplam 182 kursiyere uygulanmıştır. Ölçek MEB izniyle araştırmaya gönüllü olarak katılan yetişkinlere uygulanmıştır. Daha sonra ölçekler araştırmacı tarafından ölçekler toplanıp veri seti oluşturulmuştur.

3.5 VERİLERİN ANALİZİ

Ölçekten toplanan veriler araştırmacı tarafından SPSS (Statistical Package For Social Sciences) paket programına aktarılmış ve veriler analiz edilmiştir. Verilerin analizi aşamasında;

1. Yetişkinlerin demografik özelliklerini incelemek için frekans ve yüzde değerleri alınmıştır.
2. Yetişkinlerin ölçek maddelerine verdikleri cevapları incelemek için frekans ve yüzde değerleri alınmıştır.
3. Yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerine ilişkin “Cinsiyet”, ”Herhangi bir sosyal ağa (Facebook, Twitter, Flickr gibi siteler) üye misiniz?”, ”Çocuğunuz Var mı?”, ”Çocuklarınızdan sosyal ağları kullanan var mı?”, “Evinizde İnternet Var mı?” sorularına ait değişkenler açısından iki ortalama farkın önemlilik testi (Independent Samples T-test) kullanılmıştır.

4. Yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerine ilişkin “Yaşadığınız İlçe”, “Yaşınız”, “Öğrenim Durumunuz”, “Aylık Geliriniz”, “Çocuk Sayısı” ,”Çocukların Yaşı”, sorularına ait değişkenler açasından tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) kullanılmıştır. ANOVA sonucunda çıkan anlamlı farklar Scheffe Post Hoc testi ile incelenmiştir.

Verilerin analizinde anlamlılık düzeyi .05 olarak alınmıştır.

Bu bölümde ilk olarak yetişkinlerin ilçe, cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, aylık gelir, sosyal ağ üyeliği, çocuk sahibi olma durumu, varsa çocuk sayısı, varsa çocuklarının yaş aralığı, çocukların sosyal ağa üye olma durumları, evde internet bağlantısı açasından frekans tabloları verilmiştir. Daha sonra Sosyal ağlara karşı teknoloji engelleri ölçeği uyarlanmıştır. Uyarlama sürecinde Sosyal ağlara karşı teknoloji engelleri ölçeğinin geçerlik çalışması için yapı geçerliği incelenmiştir. Yapı geçerliği için açaımlayıcı faktör analizi (AFA) yapılmıştır. Sosyal ağlara karşı teknoloji engelleri ölçeğinin güvenirliliği iç tutarlığı için Cronbach’s Alpha hesaplaması yapılmıştır.

BÖLÜM IV: BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde; araştırmanın problem ve alt problemlerine yönelik ulaşılan bulgular ve yorumları yer almaktadır.

4.1 HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN YETİŞKİNLERİN DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİNE İLİŞKİN BULGULAR

Bu bölümde araştırmaya katılan yetişkinlerin yaşadığı ilçe, cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, sosyo-ekonomik düzey, herhangi bir sosyal ağa üye olup olmadığı, çocuk sahibi olma durumu, varsa çocuk sayısı, çocuklarının yaşları, çocukların sosyal ağları kullanma durumları, yetişkinlerin evlerinde internet olup olmaması gibi bilgileri yer almaktadır. Araştırmada öğrencilerin demografik özelliklerinin analiz edilmesinde yüzde (%) ve frekans (f) hesaplanarak bulgular ortaya konulmuştur. Frekans değeri, her cevaba karşılık gelen kursiyer sayısını; yüzdelik değer ise frekans değerinin toplam kursiyer sayısına oranını ifade etmektedir.

Tablo 4: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçeye Göre Dağılımları

İlçe	Frekans(f)	Yüzde(%)
Darica	88	47,1
Gebze	60	32,1
Çayırova	39	20,9
Toplam	187	100

Tablo 4’de yetişkinlerin yaşadıkları ilçeye göre dağılımları incelendiğinde, %47,1’inin (f=88) Darica’da, %32,1’inin (f=60) Gebze’de, %20,9’unun (f=39) Çayırova ’da yaşayan katılımcılardan oluştuğu görülmektedir. Genel olarak katılımcıların çoğunluğunu Darica’da yaşayan yetişkinlerin oluşturduğu söylenebilir.

Tablo 5: Yetişkinlerin Cinsiyetlerine Göre Dağılımları

Cinsiyet	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kadın	157	84
Erkek	30	16
Toplam	187	100

Tablo 5’de yetişkinlerin cinsiyete göre dağılımları incelendiğinde, %84’ünün (f=157) kadın, %16’sının (f=30) erkek katılımcılardan oluştuğu görülmektedir. Genel olarak katılımcıların çoğunluğunu cinsiyet olarak kadınların oluşturduğu söylenebilir.

Tablo 6: Yetişkinlerin Yaşlarına Göre Dağılımları

Yaş Aralığı	Frakans(f)	Yüzde(%)
21-25	39	20,9
26-30	33	17,6
31-35	43	23
36-40	30	16
41 ve üstü	42	22,5
Toplam	187	100,0

Tablo 6’da yetişkinlerin yaşlarına göre dağılımları incelendiğinde, %20,9’unun (f=39) 21-25 yaş aralığında, %17,6’sının (f=33) 26-30 yaş aralığında, %23’ünün (f=43) 31-35 yaş aralığında,%16’sının (f=30) 36-40 yaş aralığında,%22,5’inin (f=42) 41 ve üstü yaş aralığında olduğu görülmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunu 31-35 yaş aralığındaki bireylerin oluşturduğu söylenebilir.

Tablo 7: Yetişkinlerin Öğrenim Durumlarına Göre Dağılımları

Öğrenim Durumu	Frekans(f)	Yüzde(%)
İlkokul	57	30,5
Ortaokul	33	17,6
Lise	58	31
Üniversite	39	20,9
Toplam	187	100,0

Tablo 7’de yetişkinlerin Öğrenim Durumlarına göre dağılımları incelendiğinde, %30,5’inin (f=57) ilkokul, %17,6’sının (f=33) ortaokul, %31’inin (f=58) lise,%20,9’unun (f=39) üniversite mezunu olduğu görülmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunun lise mezunu bireylerden oluşturduğu söylenebilir.

Tablo 8: Yetişkinlerin Aylık Gelirine Göre Dağılımları

Aylık Geliri	Frekans(f)	Yüzde(%)
0-1000 TL	113	60,4
1001-2000TL	54	28,9
2001 TL ve üstü	20	10,7
Toplam	187	100,0

Tablo 8’de yetişkinlerin Aylık Gelirine göre dağılımları incelendiğinde, %60,4’ünün (f=110) 0-1000 TL , %28,9’unun (f=54) 1001-2000 TL, % 10,7’sinin (f=20) 2001 TL -üstünde geliri olduğu görülmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunun0-1000 TL aylık geliri olan bireylerden oluşturduğu söylenebilir.

Tablo 9: Yetişkinlerin Sosyal Ağ Üyeliklerine Göre Dağılımları

Sosyal Ağ Üyeliği	Frekans(f)	Yüzde(%)
Evet	112	59,9
Hayır	75	40,1
Toplam	187	100,0

Tablo 9’da yetişkinlerin Sosyal Ağ üyelik durumlarına göre dağılımları incelendiğinde, %59,9’unun (f=112) sosyal ağlara üye olduğu, %40,1’inin (f=75) sosyal ağlara üye olmadığı görülmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunun sosyal ağlara üye olduğu söylenebilir.

Tablo 10: Yetişkinlerin Çocuk Sahibi Olma Durumuna Göre Dağılımları

Çocuk Sahibi Olma Durumu	Frekans(f)	Yüzde(%)
Evet	129	69
Hayır	58	31
Toplam	187	100,0

Tablo 10’da yetişkinlerin Çocuk Sahibi Olma Durumlarına göre dağılımları incelendiğinde, %69’unun (f=129) çocuk sahibi olduğu, %31’inin (f=58) çocuk sahibi olmadığı görülmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunun çocuk sahibi olduğu söylenebilir.

Tablo 11 : Yetişkinlerin Çocuk Sayılarına Göre Dağılımları

Çocuk Sayısı	Frekans(f)	Yüzde(%)
1 Çocuk	35	18,7
2 Çocuk	51	27,3
3 Çocuk	34	18,2
4 Çocuk ve Fazlası	9	4,8
Toplam	129	69
Çocuğu Olmayan	58	31

Tablo 11’de yetişkinlerin Çocuk Sayısına göre dağılımları incelendiğinde, yetişkinlerin %18,7’sinin(f=35) 1 çocuk sahibi olduğu, %27,3’ünün (f=51) 2 çocuk sahibi olduğu,%18,2’sinin (f=34) 3 çocuk sahibi olduğu, %4,8’inin (f=9) 4 çocuk ve fazlasına sahip olduğu ve % 31’inin çocuk sahibi olmadığı görülmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunun çocuk sahibi olmadığı, olanların da genelinin 2 çocuğu olduğu söylenebilir.

Tablo 12 : Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Dağılımları

En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Dağılımı	Frekans(f)	Yüzde(%)
0-5 yaş	25	13,4
5-10 yaş	26	13,9
10-15 yaş	30	16,0
16 yaş ve üstü	47	25,1
Toplam	128	68,4

Tablo 12’de yetişkinlerin en büyük çocuklarının yaşlarına göre dağılımları incelendiğinde, yetişkinlerin %13,4’ünün (f=25) en büyük çocuğunun 0-5 yaş aralığında olduğu, %13,9’unun (f=26) en büyük çocuğunun 6-10 yaş aralığında olduğu, %16’sının (f=30) en büyük çocuğunun 10-15 yaş aralığında olduğu, %25,1’inin (f=47) en büyük çocuğunun 16 yaş ve üstünde yaş aralığında olduğu görülmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunun en büyük çocuğunun 16 yaş ve üstünde olduğu söylenebilir.

Tablo 13: Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağ Kullanma Durumuna Göre Dağılımları

Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağ Kullanma Durumları	Frekans(f)	Yüzde(%)
Evet	84	65,6
Hayır	44	35,4
Toplam	128	100,0

Tablo 13’de Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağ Kullanma Durumuna göre dağılımları incelendiğinde, çocuk sahibi olan toplam 128 kursiyerin, %65,6’sının (f=84) çocuklarının sosyal ağları kullandığı, %35,4’ ünün (f=44) sosyal ağları kullanmadığı görülmektedir. Genel olarak çocuk sahibi olan yetişkinlerin çoğunluğunun çocuklarının sosyal ağları kullandığı söylenebilir.

Tablo 14: Yetişkinlerin Evlerinde İnternet Bağlantısı Sahibi Olmalarına G6re Dağılımları

Evinde İnternet Bağlantısı	Frekans(f)	Yüzde(%)
Evet	139	74,3
Hayır	48	25,7
Toplam	187	100,0

Tablo 14’de Yetişkinlerin Evde İnterneti olup olmaması durumuna g6re dağılımları incelendiğinde, %74,3’ünün (f=139) evinde interneti olduğu, %25,7’sinin (f=48) evinde interneti olmadığı g6r6lmektedir. Genel olarak yetişkinlerin çoğunluğunun evinde internet bağlantısı olduğu s6ylenbilir.

4.2 HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN YETİŞKİNLERİN SOSYAL AĞLARI KULLANIRKEN YAŞADIKLARI TEKNOLOJİ ENGELLERİNE İLİŞKİN BULGULAR VE YORUMLAR

Yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin ölçüldüğü anket maddelerine vermiş oldukları cevaplara ilişkin frekans ve yüzdelik değerler aşağıda tablolar halinde verilmiştir. Frekans değeri her cevaba karşılık gelen öğrenci sayısını, yüzdelik değer ise frekans değerinin toplam öğrenci sayısına oranını vermektedir.

Tablo 15: “Teknoloji kullanma problemlerinden dolayı, sosyal ağlarda etkili bir iletişim kurabildiğimi düşünmüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	30	16
Katılmıyorum	37	19,8
Kararsızım	27	14,4
Katılıyorum	42	22,5
Kesinlikle Katılıyorum	51	27,3
Toplam	187	100,0

Tablo 15’de araştırmaya katılan yetişkinler “Teknoloji kullanma problemlerinden dolayı, sosyal ağlarda etkili bir iletişim kurabildiğimi düşünmüyorum.” maddesine %16 “Kesinlikle Katılmıyorum” (f=30), %19,8 “Katılmıyorum” (f=37), %14,4 “Kararsızım” (f=27), %22,5 “Katılıyorum” (f=42), %27,3 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=51) cevabını vermişlerdir. Genel olarak yetişkinlerin “Teknoloji kullanma problemlerinden dolayı, sosyal ağlarda etkili bir iletişim kurabildiğimi düşünmüyorum.” maddesine “Kesinlikle Katılıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 16: “Sosyal ağların özelliklerini keşfetmek için iyi bir teknoloji bilgisine sahip olmadığımı düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	28	15
Katılmıyorum	41	22,9
Kararsızım	36	19,3
Katılıyorum	60	32,1
Kesinlikle Katılıyorum	22	11,8
Toplam	187	100,0

Tablo 16’da araştırmaya katılan yetişkinler “Sosyal ağların özelliklerini keşfetmek için iyi bir teknoloji bilgisine sahip olmadığımı düşünüyorum.” maddesine %15 “Kesinlikle Katılmıyorum”(f=28), %22,9 “Katılmıyorum”(f=41), %19,3 “Kararsızım”(f=36), %32,1 “Katılıyorum” (f=60), %11,8 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=22) cevabını vermişlerdir. Genel olarak yetişkinlerin Sosyal ağların özelliklerini keşfetmek için iyi bir teknoloji bilgisine sahip olmadığımı düşünüyorum.” maddesine “katılıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 17: “Teknolojik yeniliklere ulaşacak maddi gücüm olmadığından, sosyal ağları etkili kullanamadığımı düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	23	12,3
Katılmıyorum	68	36,4
Kararsızım	30	16
Katılıyorum	37	19,8
Kesinlikle Katılıyorum	29	15,5
Toplam	187	100,0

Tablo 17’de araştırmaya katılan yetişkinler ‘‘Teknolojik yeniliklere ulaşacak maddi gücüm olmadığından, sosyal ağları etkili kullanamadığımı düşünüyorum.’’ maddesine %12,3 ‘‘Kesinlikle Katılmıyorum’’ (f=23), %36,4 ‘‘Katılmıyorum’’ (f=68), %16 ‘‘Kararsızım’’ (f=30), %19,8 ‘‘Katılıyorum’’ (f=37), %15,5 ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ (f=29) cevabını vermişlerdir. Genel olarak yetişkinlerin ‘‘Teknolojik yeniliklere ulaşacak maddi gücüm olmadığından, sosyal ağları etkili kullanamadığımı düşünüyorum.’’ maddesine ‘‘Katılmıyorum’’ cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 18: ‘‘Kişiler arası iletişim eksikliği nedeniyle sosyal ağlarda kişilerin, yalnızlık yaşadığını düşünüyorum.’’ maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	25	13,4
Katılmıyorum	35	18,9
Kararsızım	30	16
Katılıyorum	50	26,7
Kesinlikle Katılıyorum	47	25,1
Toplam	187	100,0

Tablo 18’de araştırmaya katılan yetişkinler ‘‘Kişiler arası iletişim eksikliği nedeniyle sosyal ağlarda kişilerin, yalnızlık yaşadığını düşünüyorum.’’ maddesine %13,4 ‘‘Kesinlikle Katılmıyorum’’ (f=25), %18,9 ‘‘Katılmıyorum’’ (f=35), %16 ‘‘Kararsızım’’(f=30), % 26,7 ‘‘Katılıyorum’’ (f=50), %25,1 ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ (f=47) cevabını vermişlerdir. Genel olarak yetişkinlerin ‘‘Kişiler arası iletişim eksikliği nedeniyle sosyal ağlarda kişilerin, yalnızlık yaşadığını düşünüyorum.’’ Maddesine ‘‘Katılıyorum’’ cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 19: “Sosyal ağları kullanmamdaki sorunların, teknolojik yeniliklere karşı olumsuz tutumlarımdan kaynaklandığını düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	30	16
Katılmıyorum	51	27,3
Kararsızım	45	24,1
Katılıyorum	37	19,8
Kesinlikle Katılıyorum	24	12,8
Toplam	187	100,0

Tablo 19’da araştırmaya katılan yetişkinler “Sosyal ağları kullanmamdaki sorunların, teknolojik yeniliklere karşı olumsuz tutumlarımdan kaynaklandığını düşünüyorum.” maddesine %16 “Kesinlikle Katılmıyorum”(f=30), %27,3 “Katılmıyorum” (f=51), %24,1 “Kararsızım” (f=45), %19,8 “Katılıyorum” (f=37), %12,8 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=24) cevabını vermişlerdir. Genel olarak yetişkinlerin “Sosyal ağları kullanmamdaki sorunların, teknolojik yeniliklere karşı olumsuz tutumlarımdan kaynaklandığını düşünüyorum.” maddesine “Katılmıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 20: “Sosyal ağları kullanmayı öğrenmenin zorluğundan korkuyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	56	29,7
Katılmıyorum	59	31,6
Kararsızım	32	17,1
Katılıyorum	14	7,5
Kesinlikle Katılıyorum	26	13,9
Toplam	187	100,0

Tablo 20’de araştırmaya katılan yetişkinler “Sosyal ağları kullanmayı öğrenmenin zorluğundan korkuyorum.” maddesine %29,7 “Kesinlikle Katılmıyorum”(f=56), %31,6 “Katılmıyorum” (f=59), %17,1 “Kararsızım”(f=32), %7,5 “Katılıyorum” (f=14), %13,9 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=26) cevabını vermişlerdir. Genel olarak yetişkinlerin “Sosyal ağları kullanmayı öğrenmenin zorluğundan korkuyorum.” maddesine “Katılmıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 21: “Teknolojiye olan ilgimin az olmasının sosyal ağları kullanmamı engellediğini düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	41	21,9
Katılmıyorum	56	29,9
Kararsızım	13	7,0
Katılıyorum	36	19,3
Kesinlikle Katılıyorum	41	21,9
Toplam	187	100,0

Tablo 21’de araştırmaya katılan yetişkinler “Teknolojiye olan ilgimin az olmasının sosyal ağları kullanmamı engellediğini dūřunuyorum.” maddesine % 21,9 “Kesinlikle Katılmıyorum” (f=41), %29,9 “Katılmıyorum” (f=56), %7,0 “Kararsızım” (f=13), %19,3 “Katılıyorum” (f=36), %21,9 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=41) cevabını vermişlerdir. Genel olarak yetişkinlerin yetişkinler “Teknolojiye olan ilgimin az olmasının sosyal ağları kullanmamı engellediğini dūřunuyorum.” maddesine “Katılmıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 22: “Teknoloji kullanma korkumun sosyal aęları kullanmamı engelledięini dūřunuyorum.” maddesine iliřkin frekans ve yüzde deęerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	49	26
Katılmıyorum	63	33,7
Kararsızım	13	7,0
Katılıyorum	30	16
Kesinlikle Katılıyorum	32	17,1
Toplam	187	100,0

Tablo 22’de araştırmaya katılan yetişkinler “Teknoloji kullanma korkumun sosyal ağları kullanmamı engellediğini dūřunuyorum.” maddesine %26 “Kesinlikle Katılmıyorum” (f=49), %33,7 “Katılmıyorum” (f=63), %7,0 “Kararsızım” (f=13), %16 “Katılıyorum” (f=30), %17,1 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=32) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin “Teknoloji kullanma korkumun sosyal ağları kullanmamı engellediğini dūřunuyorum.” maddesine “Katılmıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 23: “Sosyal ağları kullanırken yaşayacağım teknolojik engellerden dolayı arkadaşlarımla bağlantı kuramayacağımı düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	40	21,4
Katılmıyorum	61	32,6
Kararsızım	39	20,9
Katılıyorum	24	12,8
Kesinlikle Katılıyorum	23	12,3
Toplam	187	100,0

Tablo 23’de araştırmaya katılan yetişkinler “Sosyal ağları kullanırken yaşayacağım teknolojik engellerden dolayı arkadaşlarımla bağlantı kuramayacağımı düşünüyorum.” maddesine %21,4 “Kesinlikle Katılmıyorum” (f=40), %32,6 “Katılmıyorum” (f=61), %20,9 “Kararsızım” (f=39), %12,8 “Katılıyorum” (f=24), %12,3 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=23) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin “Sosyal ağları kullanırken yaşayacağım teknolojik engellerden dolayı arkadaşlarımla bağlantı kuramayacağımı düşünüyorum.” maddesine “Katılmıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 24: “Sosyal ağları kullanırken teknolojiye dayalı öğrenme faaliyetleri sırasında, yardım almaya ihtiyacım olduğunu düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	27	14,4
Katılmıyorum	44	23,5
Kararsızım	21	11,2
Katılıyorum	48	25,7
Kesinlikle Katılıyorum	47	25,1
Toplam	187	100,0

Tablo 24’de araştırmaya katılan yetişkinler “Sosyal ağları kullanırken teknolojiye dayalı öğrenme faaliyetleri sırasında, yardım almaya ihtiyacım olduğunu düşünüyorum.” maddesine %14,4 “Kesinlikle Katılmıyorum” (f=27), %23,5 “Katılmıyorum”(f=44), %11,2 “Kararsızım” (f=21), %25,7 “Katılıyorum” (f=48), %25,1 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=47) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin “Sosyal ağları kullanırken teknolojiye dayalı öğrenme faaliyetleri sırasında, yardım almaya ihtiyacım olduğunu düşünüyorum.” maddesine “Katılıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 25: “Teknolojiye dayalı eğitim almanın beni rahatsız edeceğini düşünüyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	50	26,7
Katılmıyorum	67	35,8
Kararsızım	26	13,9
Katılıyorum	19	10,2
Kesinlikle Katılıyorum	25	13,4
Toplam	187	100,0

Tablo 25’de araştırmaya katılan yetişkinler “Teknolojiye dayalı eğitim almanın beni rahatsız edeceğini düşünüyorum.” maddesine %26,7 “Kesinlikle Katılmıyorum”(f=50), %35,8 “Katılmıyorum” (f=67), %13,9 “Kararsızım” (f=26), %10,2 “Katılıyorum” (f=19), %13,4 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=25) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin “Teknolojiye dayalı eğitim almanın beni rahatsız edeceğini düşünüyorum.” maddesine “Katılmıyorum” cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 26 : “Sosyal ağları kullanmam sırasında yenilikleri araştırmaktan hoşlanmıyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	46	24,6
Katılmıyorum	61	32,6
Kararsızım	29	15,5
Katılıyorum	25	13,4
Kesinlikle Katılıyorum	26	13,9
Toplam	187	100,0

Tablo 26’da araştırmaya katılan yetişkinler ‘‘Sosyal ağları kullanmam sırasında yenilikleri araştırmaktan hoşlanmıyorum.’’ maddesine %24,6 ‘‘Kesinlikle Katılmıyorum’’(f=46), %32,6 ‘‘Katılmıyorum’’ (f=61), %15,5 ‘‘Kararsızım’’ (f=29), %13,4 ‘‘Katılıyorum’’ (f=25), %13,9 ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ (f=26) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin ‘‘Sosyal ağları kullanmam sırasında yenilikleri araştırmaktan hoşlanmıyorum.’’ maddesine ‘‘Katılmıyorum’’ cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 27: ‘‘Sosyal ağları kullanırken toplumun kültür yapısından dolayı engeller yaşarım.’’ maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	38	20,3
Katılmıyorum	63	33,7
Kararsızım	39	20,9
Katılıyorum	23	12,3
Kesinlikle Katılıyorum	24	12,8
Toplam	187	100,0

Tablo 27’de araştırmaya katılan yetişkinler ‘‘Sosyal ağları kullanırken toplumun kültür yapısından dolayı engeller yaşarım.’’ maddesine %20,3 ‘‘Kesinlikle Katılmıyorum’’(f=38), %33,7 ‘‘Katılmıyorum’’ (f=63), %20,9 ‘‘Kararsızım’’ (f=39), %12,3 ‘‘Katılıyorum’’ (f=23), %12,8 ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ (f=24) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin ‘‘Sosyal ağları kullanırken toplumun kültür yapısından dolayı engeller yaşarım.’’ maddesine ‘‘Katılmıyorum’’ cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 28: “Yabancı dille yazılmış bir uygulama ismi, sosyal ağları kullanırken beni engellemektedir.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	21	11,2
Katılmıyorum	36	19,3
Kararsızım	30	16,0
Katılıyorum	42	22,5
Kesinlikle Katılıyorum	58	31,0
Toplam	187	100,0

Tablo 28’de araştırmaya katılan yetişkinler “Yabancı dille yazılmış bir uygulama ismi, sosyal ağları kullanırken beni engellemektedir.” maddesine %11,2 “Kesinlikle Katılmıyorum” (f=21), %19,3 “Katılmıyorum” (f=36), %16,0 “Kararsızım” (f=30), %22,5 “Katılıyorum” (f=42), %31,03 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=58) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin “Yabancı dille yazılmış bir uygulama ismi, sosyal ağları kullanırken beni engellemektedir.” maddesine “Kesinlikle Katılıyorum” cevabını vermişlerdir.

Tablo 29: “Sosyal ağları kullanırken etik kurallarına dikkat ederim.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	6	3,2
Katılmıyorum	18	9,6
Kararsızım	33	17,7
Katılıyorum	50	27,8
Kesinlikle Katılıyorum	75	41,7
Toplam	182	100,0

Tablo 29’da araştırmaya katılan yetişkinler ‘‘Sosyal ağları kullanırken etik kurallarına dikkat ederim.’’ maddesine %3,2 ‘‘Kesinlikle Katılmıyorum’’ (f=6), %9,6 ‘‘Katılmıyorum’’ (f=18), %17,7 ‘‘Kararsızım’’ (f=33), %27,8 ‘‘Katılıyorum’’ (f=50), %41,7 ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ (f=75) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin ‘‘Sosyal ağları kullanırken etik kurallarına dikkat ederim.’’ maddesine ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 30: ‘‘Sosyal ağlara içerik eklemede (video, fotoğraf gibi) sorunlar yaşıyorum.’’ maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	31	16,6
Katılmıyorum	59	31,6
Kararsızım	32	17,1
Katılıyorum	28	15,0
Kesinlikle Katılıyorum	37	19,8
Toplam	187	100,0

Tablo 30’da araştırmaya katılan yetişkinler ‘‘Sosyal ağlara içerik eklemede (video, fotoğraf gibi) sorunlar yaşıyorum.’’ maddesine %16,6 ‘‘Kesinlikle Katılmıyorum’’ (f=31), %31,6 ‘‘Katılmıyorum’’ (f=59), %17,1 ‘‘Kararsızım’’(f=32), %15,0 ‘‘Katılıyorum’’ (f=28), %19,8 ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ (f=37) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin ‘‘Sosyal ağlara içerik eklemede (video, fotoğraf gibi) sorunlar yaşıyorum.’’ maddesine ‘‘Katılmıyorum’’ cevabını verdikleri görülmüştür.

Tablo 31: “İnançlarım sosyal ağları kullanmamı etkilemektedir.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	48	25,7
Katılmıyorum	51	27,3
Kararsızım	39	20,9
Katılıyorum	17	9,1
Kesinlikle Katılıyorum	32	17,1
Toplam	187	100,0

Tablo 31’de araştırmaya katılan yetişkinler “İnançlarım sosyal ağları kullanmamı etkilemektedir.” maddesine %25,7 “Kesinlikle Katılmıyorum”(f=48), %27,3 “Katılmıyorum” (f=51), %20,9 “Kararsızım” (f=39), % 9,1 “Katılıyorum” (f=17), %17,1 “Kesinlikle Katılıyorum” (f=32) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin “İnançlarım sosyal ağları kullanmamı etkilemektedir.” maddesine “Katılmıyorum” cevabını verdikleri gözlenmiştir.

Tablo 32: “Sosyal ağlarda kullanılan kısaltmaları anlamakta zorlanıyorum.” maddesine ilişkin frekans ve yüzde değerleri

	Frekans(f)	Yüzde(%)
Kesinlikle Katılmıyorum	25	13,4
Katılmıyorum	53	28,3
Kararsızım	34	18,2
Katılıyorum	36	19,3
Kesinlikle Katılıyorum	39	20,9
Toplam	187	100,0

Tablo 32’de araştırmaya katılan yetişkinler ‘‘Sosyal ağlarda kullanılan kısaltmaları anlamakta zorlanıyorum.’’ maddesine %13,4 ‘‘Kesinlikle Katılmıyorum’’(f=25), %28,3 ‘‘Katılmıyorum’’ (f=53), %18,2 ‘‘Kararsızım’’ (f=34), %19,3 ‘‘Katılıyorum’’ (f=36), %20,9 ‘‘Kesinlikle Katılıyorum’’ (f=39) cevabını vermişlerdir. Genel olarak, yetişkinlerin ‘‘Sosyal ağlarda kullanılan kısaltmaları anlamakta zorlanıyorum.’’ maddesine ‘‘Katılmıyorum’’ cevabını verdikleri görülmüştür.

4.3 HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN YETİŞKİNLERİN SOSYAL AĞA KARŞI TEKNOLOJİ ENGELLERİ ÖLÇEĞİNE İLİŞKİN BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri ölçeğine ilişkin maddelere verdikleri yanıtlar değerlendirilerek faktörler bazında yaşanan ilçe, cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, aylık gelir, sosyal ağ üyeliği, çocuk sahibi olma durumu, çocuk sayısı, çocukların yaşı, çocukların sosyal ağ kullanma durumu ve evde internet olup olmaması değişkenleri açısından herhangi bir anlamlı farklılık olup olmadığı araştırılmıştır. Cinsiyet, sosyal ağ üyeliği, çocuk sahibi olma durumu, çocukların sosyal ağ kullanma durumu ve evde internet olup olmaması değişkenleri için iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test), yaşanan ilçe, yaş, öğrenim durumu, aylık gelir, çocuk sayısı ve çocukların yaşı değişkenleri için tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) değerleri tablo halinde verilmiştir. Elde edilen bulgular $P < .05$ yani %5 düzeyinde hata payı göz ardı edilerek % 95 güvenilir sonuçlar olarak değerlendirilmiştir (Büyüköztürk, 2011).

4.3.1 HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN YETİŞKİNLERİN SOSYAL AĞA KARŞI TEKNOLOJİ ENGELLERİ TEKNOLOJİ KULLANIMI FAKTÖRÜNE İLİŞKİN BULGULAR VE YORUMLAR

4.3.1.1 Halk Eğitimi Merkezine Devam Eden Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (Anova)

Yetişkinlerin yaşadıkları ilçe değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) değerleri Tablo 33 ve Tablo 34'de verilmiştir.

Tablo 33: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Görüşlerinin Analizi(Anova)

Faktör	İlçe	N	\bar{x}	SS
Teknoloji Kullanımı	Gebze	60	2,60	0,93
	Darıca	88	2,85	0,88
	Çayırova	39	2,67	0,51
	Toplam	187	2,73	0,83

Tablo 34: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Teknoloji Kullanımı	Gruplararası	2,31	2	1,16	1,65	,193
	Gruplariçi	128,66	184	0,69		
	Toplam	130,98	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile yaşadıkları ilçelere göre değişimi incelendiğinde teknoloji kullanımı faktörü ilçe değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(2, 184)} = 1,65, p > .05$) göstermemektedir.

4.3.1.2 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Cinsiyet Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri(T Test)

Yetişkinlerin cinsiyet değişkeni açısından Sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji boyutu faktörüne ilişkin iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 35’de verilmiştir.

Tablo 35: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörü Cinsiyete Göre Değişimi

Faktör	Cinsiyet	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Teknoloji kullanımı	Kadın	157	2,76	0,82	185	0,99	,322
	Erkek	30	2,59	0,92			

Tablo 35 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin düzeylerinde cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık olmadığı ($t_{(185)}= 0,99, p>.05$) görülmektedir.

4.3.1.3 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri(ANOVA)

Yetişkinlerin yaş değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) değerleri Tablo 36 ve Tablo 37’de verilmiştir.

Tablo 36: Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Yaş	N	\bar{x}	SS
Teknoloji Kullanımı	21-25	39	2,43	0,79
	26-30	33	2,42	0,64
	31-35	43	2,86	0,88
	36-40	30	2,75	0,74
	41 ve üstü	42	3,12	0,87
	Toplam		187	2,73

Tablo 37: Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Teknoloji Kullanımı	Gruplararası	13,62	4	3,40	5,28	,000
	Gruplariçi	113,02	182	0,64		
	Toplam	130,98	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile yaşlarına göre değişimi incelendiğinde teknoloji kullanımı faktörü yaş değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(4, 182)} = 5,28, p < .05$) göstermektedir.

Teknoloji kullanımı açısından yaş değişkenine göre hangi yaş aralığında fark olduğunu bulmak amacıyla yapılan Scheffe testinin sonucuna göre;

- Teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile yaş arasındaki anlamlı farklılığın; 26-30 yaş grubunda olan yetişkinlerin, teknoloji kullanımı boyutunda en düşük ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 2,42$) görülmüştür. Bu sonuç teknoloji kullanımı açısından en az teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 26-30 yaş grubu olduğunu göstermektedir.
- Bu grubu ortalama değere göre; 21-25 yaş ($\bar{x} = 2,43$) aralığında yetişkinler izlemektedir.
- 41 yaş ve üstünde olan yetişkinlerin teknoloji kullanımı boyutu teknoloji engellerinin en yüksek ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 3,12$) görülmüştür. Buna göre; teknoloji kullanımı boyutu açısından en çok teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 41 yaş ve üstünde olan yetişkinlerden oluştuğu söylenebilir.

4.3.1.4 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin öğrenim durumu değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 38 ve Tablo 39 'da verilmiştir.

Tablo 38: Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Öğrenim Durumu	N	\bar{x}	SS
Teknoloji Kullanımı	İlkokul	57	3,15	0,74
	Ortaokul	33	2,45	0,78
	Lise	58	2,59	0,75
	Üniversite	39	2,56	0,92
	Toplam	187	2,73	0,83

Tablo 39: Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Teknoloji Kullanımı	Gruplararası	14,87	3	4,951071	7,86	,000
	Gruplarıçi	116,10	183	0,649355		
	Toplam	130,98	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile öğrenim durumuna göre değişimi incelendiğinde teknoloji kullanımı faktörü öğrenim durumu değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(3, 183)} = 7,86, p < .05$) göstermektedir.

Teknoloji kullanımı açısından öğrenim durumu değişkenine göre hangi öğrenim durumunda fark olduğunu bulmak amacıyla yapılan Scheffe testinin sonucuna göre;

- Teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile öğrenim durumu arasındaki anlamlı farklılık; öğrenim durumu ilkokul olan yetişkinlerden kaynaklanmaktadır. Teknoloji kullanımı boyutunda öğrenim durumu ilkokul olan yetişkinlerin, en yüksek ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 3,52$) görülmüştür. Bu sonuç, öğrenim durumuna göre teknoloji kullanımı açısından en çok teknoloji engellerini öğrenim durumu ilkokul olan kursiyerin yaşadığını göstermektedir.

4.3.1.5 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin aylık gelir değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 40 ve Tablo 41’de verilmiştir.

Tablo 40: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi (Anova)

Faktör	Aylık Gelir	N	\bar{x}	SS
Teknoloji Kullanımı	0-1000 TL	113	2,85	0,80
	1001-2000 TL	54	2,60	0,82
	2001 TL ve üstü	20	2,42	0,97
	Toplam	187	2,73	0,83

Tablo 41: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Teknoloji Kullanımı	Gruplararası	4,38	2	2,190	3,18	0,044
	Gruplarıçi	126,60	184	0,68		
	Toplam	130,438	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile aylık gelir durumuna göre değişimi incelendiğinde teknoloji kullanımı faktörü aylık gelir değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(2, 184)} = 3,18, p < .05$) göstermektedir.

Teknoloji kullanımı açısından aylık gelir değişkenine göre hangi aylık gelir grubunda fark olduğunu bulmak amacıyla yapılan Scheffe testinin sonucuna göre;

- Teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile aylık gelir arasındaki anlamlı farklılığa göre; aylık geliri 0-1000 TL olan yetişkinlerin, en yüksek ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 2,85$) görülmüştür. Bu sonuç, aylık gelir durumuna göre teknoloji kullanımı açısından en çok teknoloji engellerini aylık geliri 0-1000 TL olan kursiyerin yaşadığını göstermektedir.
- Aylık gelir durumuna göre; teknoloji kullanımı açısından teknoloji engellerini en az yaşayan grup ise; en az ortalamaya sahip olan 2001 TL ve üstü geliri olan ($\bar{x} = 2,42$) yetişkinlerdir.

4.3.1.6 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Sosyal Ağ Üyeliği Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri(t test)

Yetişkinlerin sosyal ağ üyeliği değişkeni açısından Sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji boyutu faktörüne ilişkin iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 42'de verilmiştir.

Tablo 42: Yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörü sosyal ağ üyeliğine göre değişimi

Faktör	Sosyal Ağ Üyeliği	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Teknoloji kullanımı	Evet	112	2,49	0,81	185	-5,20	,000
	Hayır	75	3,10	0,74			

Tablo 42 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktöründe sosyal ağa üye olma durumlarına göre anlamlı farklılık olduğu ($t_{(185)} = -5,20$ $p < .05$) görülmektedir. Araştırmaya katılan yetişkinlerden sosyal ağa üye olmayanların ($\bar{x} = 3,10$) teknoloji kullanımı faktörüne göre teknoloji engelleri, sosyal ağa üye olanlardan ($\bar{x} = 2,49$) teknoloji faktörüne göre teknoloji engellerinden anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Buna göre; sosyal ağa üye olmayan yetişkinlerin, sosyal ağa üye olan yetişkinlerden teknoloji kullanımı açısından teknoloji engellerinin daha fazla olduğu belirlenmiştir.

4.3.1.7 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Çocuk Sahibi Olma Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)

Yetişkinlerin Çocuk sahibi olma değişkeni açısından Sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji boyutu faktörüne iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo43’de verilmiştir.

Tablo 43: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Çocuk Sahibi Olma Durumuna Göre Değişimi

Faktör	Çocuğunuz Var mı?	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Teknoloji kullanımı	Evet	129	2,90	0,84	133,07	4,53	,000
	Hayır	58	2,36	0,69			

Tablo 43 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin çocuk sahibi olma durumlarına göre anlamlı farklılık olduğu ($t_{(133,07)}= 4,53$, $p<.05$) görülmektedir. Araştırmaya katılan yetişkinlerden çocuk sahibi olanların ($\bar{x}=2,90$) teknoloji kullanımı faktörüne göre teknoloji engelleri, çocuk sahibi olmayanlardan ($\bar{x}=2,36$) teknoloji faktörüne göre teknoloji engellerinden anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Buna göre; çocuğu olan yetişkinlerin, çocuğu olmayan yetişkinlerden teknoloji kullanımı açısından teknoloji engellerinin daha fazla olduğu belirlenmiştir.

4.3.1.8 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin çocuk sayısı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (One Way ANOVA) değerleri Tablo 44 ve Tablo 45’de verilmiştir.

Tablo 44: Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Çocuk Sayısı	N	\bar{x}	SS
	1 Çocuk	35	2,74	0,86
	2 Çocuk	51	2,84	0,95
Teknoloji Kullanımı	3 Çocuk	34	3,14	0,71
	4 Çocuk ve Fazlası	9	2,87	0,44
	Toplam	129	2,90	0,84

Tablo 45: Yetişkinlerin çocuk sayısı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin Varyans Analizi Sonuçları

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Teknoloji Kullanımı	Gruplararası	3,02	3	1,00	1,41	,243
	Gruplariçi	89,25	125	0,71		
	Toplam	92,27	128			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile çocuk sayısı durumuna göre değişimi incelendiğinde teknoloji kullanımı faktörü çocuk sayısı değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(3, 125)} = 1,41, p > .05$) göstermemektedir.

4.3.1.9 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin en büyük çocuklarının yaş aralığı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 46 ve Tablo 47’de verilmiştir.

Tablo 46: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Çocuklarının Yaş Dağılımları	N	\bar{x}	SS
Teknoloji Kullanımı	0-5 yaş	25	3,08	0,750741
	6-10 yaş	26	2,40	0,781859
	11-15 yaş	30	2,91	0,780597
	16 yaş ve üstü	47	3,06	0,928074
	Toplam	128	2,89	0,848914

Tablo 47: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Teknoloji Kullanımı	Gruplararası	8,5	3	2,86	4,25	0,007
	Gruplarıçi	83,4	124	0,67		
	Toplam	92,60	127			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile en büyük çocuklarının yaş aralığı değişkeni açısından değişimi istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(3, 124)} = 4,25$, $p < .05$) göstermektedir.

Teknoloji kullanımı açısından en büyük çocuğunun yaş aralığı değişkenine göre hangi yaş aralığında fark olduğunu bulmak amacıyla yapılan Scheffe testinin sonucuna göre;

- Teknoloji engellerinin teknoloji kullanımı boyutu ile en büyük çocuğunun yaş aralığı arasındaki anlamlı farklılığa göre; çocukları 0-5 yaş aralığında olan yetişkinlerin, en yüksek ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 3,08$) görülmüştür. Bu sonuç ile en büyük çocuğunun yaş aralığı durumuna göre teknoloji kullanımı açısından en çok teknoloji engellerini 0-5 yaş aralığında çocukları olan kursiyerin yaşadığını göstermektedir.
- En büyük çocuğunun yaş aralığı durumuna göre; teknoloji kullanımı açısından teknoloji engellerini en az yaşayan grup ise; en az ortalamaya sahip olan 6-10 yaş aralığında ($\bar{x} = 2,40$) yetişkinlerden oluşan gruptur.

4.3.1.10 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağa Üye Olma Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)

Yetişkinlerin çocuklarının sosyal ağa üye olma durumu değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji boyutu faktörüne ilişkin iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 48’de verilmiştir.

Tablo 48: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Düzeylerinin Çocuklarının Sosyal Ağa Üyeliğine Göre Değişimi

Faktör	Çocuklarının Sosyal Ağa Üyeliği	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Teknoloji kullanımı	Evet	84	2,88	0,82	126	-0,16	0,86
	Hayır	44	2,91	0,90			

Tablo 48 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin çocuklarının sosyal ağa üyeliklerine göre anlamlı farklılık olmadığı ($t_{(126)} = -0,16, p > .05$) görülmektedir.

4.3.1.11 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Evde İnternetinin Olup Olmaması Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)

Yetişkinlerin evde internetinin olup olmaması değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji boyutu faktörüne ilişkin iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 49’de verilmiştir.

Tablo 49: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Teknoloji Kullanımı Faktörüne İlişkin Evde İnterneti Olup Olmaması Durumuna Göre Değişimi

Faktör	Evde İnternetiniz Var mı?	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Teknoloji kullanımı	Evet	139	2,70	0,86	185	-0,92	0,35
	Hayır	48	2,83	0,75			

Tablo 49 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri teknoloji kullanımı faktörüne ilişkin evde interneti olup olmamasına göre anlamlı farklılık olmadığı ($t_{(185)} = -0,92, p > .05$) görülmektedir.

4.3.2 HALK EĞİTİMİ MERKEZLERİNE DEVAM EDEN YETİŞKİMLERİN SOSYAL AĞA KARŞI TEKNOLOJİ ENGELLERİ SOSYAL YAŞAM FAKTÖRÜNE İLİŞKİN BULGULAR VE YORUMLAR

4.3.2.1 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin yaşadıkları ilçe değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 50 ve Tablo 51’de verilmiştir.

Tablo 50: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	İlçe	N	\bar{x}	SS
Sosyal Yaşam	Gebze	60	3,12	0,88
	Darıca	88	3,36	0,80
	Çayırova	39	3,20	0,72
	Toplam	187	3,25	0,81

Tablo 50: Yetişkinlerin Yaşadıkları İlçe Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Sosyal Yaşam	Gruplararası	2,15	2	1,07	1,63	0,19
	Gruplariçi	121,27	184	0,65		
	Toplam	123,42	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile yaşadıkları ilçelere göre değişimi incelendiğinde sosyal yaşam faktörü ilçe değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(2, 184)} = 1,63, p.>05$) göstermemektedir.

4.3.2.2 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Cinsiyet Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)

Yetişkinlerin cinsiyet değişkeni açısından Sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerini belirlemek amacıyla iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 51’de verilmiştir.

Tablo 51: Yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin cinsiyete göre değişimi

Faktör	Cinsiyet	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Sosyal Yaşam	Kadın	157	3,27	0,82	185	0,71	0,477
	Erkek	30	3,15	0,75			

Tablo 52 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörü, cinsiyetlerine göre anlamlı farklılık ($t_{(185)}= 0,71$, $p>.05$) göstermemektedir.

4.3.2.3 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin yaş değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 53 ve Tablo 54’de verilmiştir.

Tablo 52: Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Yaş	N	\bar{x}	SS
Sosyal Yaşam	21-25	39	2,94	0,76
	26-30	33	2,99	0,71
	31-35	43	3,3455	0,83
	36-40	30	3,52	0,75
	41 ve üstü	42	3,45	0,84
	Toplam		187	3,25

Tablo 54: Yetişkinlerin Yaş Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Sosyal Yaşam	Gruplararası	10,40	4	2,60	4,18	0,03
	Gruplariçi	113,02	182	0,62		
	Toplam	123,42	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile yaşlarına göre değişimi incelendiğinde sosyal yaşam faktörü yaş değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(4, 182)} = 4,18, p < .05$) göstermektedir.

Sosyal Yaşam boyutu açısından yaş değişkenine göre hangi yaş aralığında fark olduğunu bulmak amacıyla yapılan Scheffe testinin sonucuna göre;

- Teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile yaş arasındaki anlamlı farklılığın; 36-40 yaş grubunda olan yetişkinlerin, teknoloji kullanımı boyutunda en yüksek ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 3,52$) görülmüştür. Bu sonuç sosyal yaşam açısından en çok teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 36-40 yaş grubu olduğunu göstermektedir.
- Bu grubu ortalama değere göre; 41 yaş ve üstünde olan yetişkinler ($\bar{x} = 3,45$) izlemektedir.
- 21-25 yaş aralığında olan yetişkinlerin sosyal yaşam boyutu teknoloji engellerinin en düşük ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 2,94$) görülmüştür. Buna göre; sosyal yaşam boyutu açısından en az teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 21-25 yaş aralığında olan yetişkinlerden oluştuğu söylenebilir.

4.3.2.4 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin öğrenim durumu değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 55 ve Tablo 56'da verilmiştir.

Tablo 53: Yetişkinlerin Öğrenim Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Öğrenim Durumu	N	\bar{x}	SS
Sosyal Yaşam	İlkokul	57	3,52	0,86
	Ortaokul	33	2,93	0,69
	Lise	58	3,30	0,73
	Üniversite	39	3,05	0,82
	Toplam	187	3,25	0,81

Tablo 54: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Sosyal Yaşam	Gruplararası	9,43	3	3,14	5,05	,002
	Gruplariçi	113,9	183	0,62		
	Toplam	123,42	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile öğrenim durumuna göre değişimi incelendiğinde sosyal yaşam faktörü öğrenim durumu değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(3, 183)} = 5,05, p < .05$) göstermektedir.

Sosyal yaşam boyutu açısından öğrenim durumu değişkenine göre hangi öğrenim durumunda fark olduğunu bulmak amacıyla yapılan Scheffe testinin sonucuna göre;

- Teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile öğrenim durumu arasındaki anlamlı farklılık incelendiğinde; öğrenim durumu ilkokul olan yetişkinlerin, en yüksek ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 3,52$) görülmüştür. Bu sonuç,

öğrenim durumuna göre sosyal yaşam açısından en çok teknoloji engellerini öğrenim durumu ilkokul olan kursiyerin yaşadığını göstermektedir.

- Teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile öğrenim durumu arasındaki anlamlı farklılık incelendiğinde; öğrenim durumu ortaokul olan yetişkinlerin, en düşük ortalamaya sahip olduğu ($\bar{x} = 2,93$) görülmüştür. Bu sonuç, öğrenim durumuna göre sosyal yaşam açısından en az teknoloji engellerini öğrenim durumu ortaokul olan kursiyerin yaşadığını göstermektedir.

4.3.2.5 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin aylık gelir değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerini belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 56 ve Tablo 57’de verilmiştir.

Tablo 55: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Görüşlerinin Analizi(Anova)

Faktör	Aylık Gelir	N	\bar{x}	SS
Sosyal Yaşam	0-1000 TL	113	3,28	0,85
	1001-2000TL	54	3,23	0,70
	2001 ve üstü	20	3,14	0,87
	Toplam	187	3,25	0,81

Tablo 56: Yetişkinlerin Aylık Gelir Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler	sd	Kareler	F	p
		Top.		Orta.		
Sosyal Yaşam	Gruplararası	0,37	2	0,18	0,28	0,75
	Gruplarıçi	123,05	184	0,66		
	Toplam	121,42	186			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile aylık gelir durumuna göre değişimi incelendiğinde sosyal yaşam faktörü aylık gelir değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(2, 184)} = 0,28, p > .05$) göstermemektedir.

4.3.2.6 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Sosyal Ağ Üyeliği Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)

Yetişkinlerin sosyal ağ üyeliği değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 58’de verilmiştir.

Tablo 57: Yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerinin sosyal ağ üyeliğine göre değişimi tablosu

Faktör	Sosyal Ağ Üyeliği	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Sosyal yaşam	Evet	112	3,10	0,78	185	-3,08	,002
	Hayır	75	3,47	0,81			

Tablo 57 İncelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerinde sosyal ağa üye olma durumlarına göre anlamlı farklılık olduğu ($t_{(185)} = -3,08 p < .05$) görülmektedir. Araştırmaya katılan yetişkinlerden sosyal ağa üye olmayanların ($\bar{x} = 3,47$) sosyal yaşam faktörüne göre teknoloji engelleri, sosyal ağa üye olanlardan ($\bar{x} = 3,10$) sosyal yaşam faktörüne göre teknoloji engellerinden anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Buna göre; sosyal ağa üye olmayan yetişkinlerin, sosyal ağa üye olan yetişkinlerden sosyal yaşam açısından teknoloji engellerinin daha fazla olduğu belirlenmiştir.

4.3.2.7 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Çocuk Sahibi Olma Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)

Yetişkinlerin çocuk sahibi olma değişkeni açısından Sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 58'da verilmiştir.

Tablo 58: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Düzeylerinin Çocuk Sahibi Olma Durumuna Göre Değişimi

Faktör	Çocuğunuz Var mı?	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Sosyal Yaşam	Evet	129	3,42	0,79	185	4,42	,000
	Hayır	58	2,87	0,77			

Tablo 58 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerinde çocuk sahibi olma durumlarına göre anlamlı farklılık olduğu ($t_{(185)}= 4,42, p<.05$) görülmektedir. Araştırmaya katılan yetişkinlerden çocuk sahibi olanların ($\bar{x}=3,42$) sosyal yaşam faktörüne göre teknoloji engelleri, çocuk sahibi olmayanlardan ($\bar{x}=2,87$) sosyal yaşam faktörüne göre teknoloji engellerinden anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Buna göre; çocuğu olan yetişkinlerin, çocuğu olmayan yetişkinlerden sosyal yaşam açısından teknoloji engellerinin daha fazla olduğu belirlenmiştir.

4.3.2.8 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engellerinin Sosyal Yaşam Faktörünün İncelenmesi (Anova)

Yetişkinlerin çocuk sayısı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerini belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 59 ve Tablo 60'da verilmiştir.

Tablo 59: Yetişkinlerin Çocuk Sayısı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Çocuk Sayısı	N	\bar{x}	SS
Sosyal Yaşam	1 Çocuk	35	3,46	0,73
	2 Çocuk	51	3,33	0,81
	3 Çocuk	34	3,42	0,84
	4 Çocuk ve fazlası	9	3,76	0,69
	Toplam	129	3,42	0,79

Tablo 60: Yetişkinlerin çocuk sayısı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Sosyal Yaşam	Gruplararası	1,51	3	,506	0,81	,49
	Gruplarıçi	79,02	125	,632		
	Toplam	80,54	128			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile çocuk sayısı durumuna göre değişimi incelendiğinde sosyal yaşam faktörü çocuk sayısı değişkeni bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($F_{(3, 125)} = 0,81, p > .05$) göstermemektedir.

4.3.2.9 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (ANOVA)

Yetişkinlerin en büyük çocuklarının yaş aralığı değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerini belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (OneWay ANOVA) değerleri Tablo 63 ve Tablo 64'de verilmiştir.

Tablo 61: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizi(Anova)

Faktör	Çocuklarının Yaş Dağılımları	N	\bar{x}	SS
Sosyal Yaşam	0-5 yaş	25	3,73	0,75
	6-10 yaş	26	3,23	0,75
	11-15 yaş	30	3,25	0,84
	16 yaş ve üstü	47	3,44	0,76
	Toplam	128	3,41	0,79

Tablo 62: Yetişkinlerin En Büyük Çocuklarının Yaş Aralığı Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Varyans Analizi

		Kareler Top.	sd	Kareler Orta.	F	p
Sosyal Yaşam	Gruplar arası	4,28	3	1,42	2,34	0,076
	Gruplar içi	75,51	124	,60		
	Toplam	79,79	127			

Araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin sosyal yaşam boyutu ile en büyük çocuklarının yaş aralığı değişkeni açısından değişimi ($F_{(3, 124)} = 2,34$) istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($p > .05$) göstermemektedir.

4.3.2.10 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Çocuklarının Sosyal Ağ Üyeliği Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörünün İncelenmesi (t test)

Yetişkinlerin çocuklarının sosyal ağa üye olma durumu değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerini belirlemek amacıyla iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 63'de verilmiştir.

Tablo 63: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Düzeylerinin Çocuklarının Sosyal Ağa Üyeliği Açısından İncelenmesi

Faktör	Çocuklarının Sosyal Ağa Üyeliği	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Sosyal Yaşam	Evet	80	3,43	0,78	126	0,23	0,81
	Hayır	44	3,39	0,82			

Tablo 63 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerinde çocuklarının sosyal ağa üyeliğine göre anlamlı farklılık olmadığı ($t_{(126)}=0,23, p>.05$) görülmektedir.

4.3.2.11 Halk Eğitimi Merkezlerine Devam Eden Yetişkinlerin Evde İnterneti Olup Olmama Durumu Değişkeni Açısından Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri Sosyal Yaşam Faktörüne İlişkin Analizleri (t test)

Yetişkinlerin evde internetinin olup olmaması değişkeni açısından sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerini belirlemek amacıyla iki ortalama farkın önemlilik testi (t-test) değerleri Tablo 66'da verilmiştir.

Tablo 64: Yetişkinlerin Sosyal Ağa Karşı Teknoloji Engelleri sosyal yaşam Faktörüne İlişkin Evde İnterneti Olup Olmaması Durumuna Göre Değişimi Tablosu

Faktör	Evde İnternetiniz Var mı?	N	\bar{x}	S	sd	t	p
Sosyal Yaşam	Evet	139	3,26	0,81	185	0,36	,71
	Hayır	48	3,21	0,80			

Tablo 64 incelendiğinde araştırmaya katılan yetişkinlerin sosyal ağa karşı teknoloji engelleri sosyal yaşam faktörüne ilişkin düzeylerinde evde interneti olup olmamasına göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık olmadığı ($t_{(185)}=0,36 p>.05$) görülmektedir.

BÖLÜM V

Bu bölüm, araştırmadan elde edilen bulgulara dayalı olarak sonuçları ve bu sonuçlarla ilgili geliştirilen önerileri içermektedir. Araştırma kapsamında 11 alt problem gözlemlenmiş, bu problemlere yönelik uygulamalar yapılmış ve sonuçlarının değerlendirilmesi ile aşağıdaki sonuç ve önerilere varılmıştır.

SONUÇ, TARTIşMA VE ÖNERİLER

5.1 SONUÇ VE TARTIşMA

Bu araştırmada yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engelleri incelenmiştir. Bu amaçla sosyal ağa karşı teknoloji engeli ölçeğı kullanılmış ve Darıca, Gebze ve Çayırova Halk Eğıtimi Merkezlerinde çeşitli kurslara katılan yetişkinlerin görüşleri alınmıştır.

- Araştırmanın ilk alt probleminde; yetişkinlerin yaşadıkları ilçe bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin yaşadıkları ilçe değışkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir.
- Araştırmanın ikinci alt probleminde; yetişkinlerin cinsiyet bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin cinsiyet değışkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir.
- Araştırmanın üçüncü alt probleminde; yetişkinlerin yaşları bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin yaşları değışkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki

teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir. Buna göre;

- Teknoloji kullanımı açısından en az teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 26-30 yaş grubu olduğu;
 - Teknoloji kullanımı boyutu açısından en çok teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 41 yaş ve üstünde olan yetişkinlerden oluştuğu söylenebilir.
 - Sosyal yaşam açısından en çok teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 36-40 yaş grubu olduğu;
 - Sosyal yaşam boyutu açısından en az teknoloji engelleri yaşayan yaş grubunun 21-25 yaş aralığında olan yetişkinlerden oluştuğu söylenebilir.
- Araştırmanın dördüncü alt probleminde; yetişkinlerin öğrenim durumları bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin öğrenim durumu değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir. Buna göre;
 - Öğrenim durumu bakımından teknoloji engellerini en çok yaşayan grubun öğrenim durumu ilkokul olan yetişkinler olduğu;
 - Öğrenim durumuna göre teknoloji engellerini en az yaşayan grubun öğrenim durumu ortaokul olan yetişkinler olduğu;
 - Araştırmanın beşinci alt probleminde; yetişkinlerin aylık gelir bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin aylık gelir değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri sosyal yaşam boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir. Fakat yetişkinlerin aylık gelir değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri teknoloji kullanımı boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir. Buna göre;

- Teknoloji kullanımı boyutu açısından aylık gelir durumuna göre teknoloji engellerini en çok yaşayan grubun aylık geliri 0-1000 TL olan yetişkinler olduğu;
- Teknoloji kullanımı boyutu açısından aylık gelir durumuna göre teknoloji engellerini en az yaşayan grubun aylık geliri 2001 TL ve üstünde olan yetişkinler olduğu görülmüştür.
- Araştırmanın altıncı alt probleminde; yetişkinlerin sosyal ağa üye olma durumu bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin sosyal ağa üye olma değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir. Buna göre;
 - Sosyal ağa üye olmayan yetişkinlerin, sosyal ağa üye olan yetişkinlerden teknoloji engellerinin daha fazla olduğu görülmüştür.
- Araştırmanın yedinci alt probleminde; yetişkinlerin çocuk sahibi olma durumu bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin sosyal ağa üye olma değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir. Buna göre;
 - Çocuğu olan yetişkinlerin, çocuğu olmayan yetişkinlerden teknoloji engellerinin daha fazla olduğu görülmüştür.
- Araştırmanın sekizinci alt probleminde; yetişkinlerin çocuk sayısı durumu bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin çocuk sayısı değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir.
- Araştırmanın dokuzuncu alt probleminde; yetişkinlerin en büyük çocuklarının yaş aralığı durumu bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin en büyük çocuklarının yaş aralığı değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri sosyal yaşam boyutuna göre istatistiksel olarak anlamlı

farklılık göstermemektedir. Fakat yetişkinlerin en büyük çocuğunun yaş aralığı değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri teknoloji kullanımı boyutuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir. Buna göre;

- Teknoloji kullanımı boyutu açısından en büyük çocuğunun yaşına göre teknoloji engellerini en az yaşayan grup; en büyük çocuğu 6-10 yaş aralığında olan yetişkinlerden oluşan;
 - Teknoloji kullanımı boyutu açısından en büyük çocuğunun yaşına göre teknoloji engellerini en çok yaşayan grup; en büyük çocuğu 0-5 yaş aralığında olan yetişkinlerden oluşan gruptur.
- Araştırmanın onuncu alt probleminde; yetişkinlerin çocuklarının sosyal ağa üye olma durumu bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin çocuklarının sosyal ağa üye olma değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir.
 - Araştırmanın on birinci alt probleminde; yetişkinlerin evinde interneti olma durumu bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri araştırılmıştır. Analizler sonucunda; yetişkinlerin evinde interneti olma değişkeni bakımından sosyal ağları kullanımındaki teknoloji engelleri istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemektedir.

5.2 ÖNERİLER

Yetişkin eğitimi, gelişmekte olan ülkelerin ağırlık vermesi gereken en önemli konulardan biridir. Gelişen teknoloji ve her geçen gün hayatımızın merkezine daha da yerleşen sosyal ağları gençler ve çocuklar kadar yetişkin bireyler de aktif olarak kullanmaktadır.

Araştırmanın sonuçlarında da görüldüğü gibi, yetişkinler sosyal ağları kullanırken sosyal yaşamla ilgili teknoloji engelleri ve teknoloji kullanımıyla ilgili teknoloji engelleri yaşamaktadırlar. Araştırmada yetişkinlerin yaşadıkları ilçe, cinsiyetleri, çocuk sayısı, çocuklarının sosyal ağa üye olma durumları ve evde interneti olup olmamasına göre teknoloji engellerinin farklılaşmadığı sonucuna varılmıştır. Yaş, öğrenim durumu, sosyal ağa üye olma durumu, çocuk sahibi olma durumu, en büyük çocuklarının yaş aralıkları, aylık gelir gibi durumlarda yetişkinler, sosyal ağları kullanırken teknoloji engelleri yaşamaktadır. İleriki araştırmalarda bu sonuçlar irdelenebilir, sonuçlar arasındaki anlamlı farklılıklar başka araştırmalara konu olabilir.

Araştırma sonuçlarına göre; teknoloji kullanımı boyutunda teknoloji engellerini en çok 41 yaş ve üstündeki yetişkinler yaşarken en az 26 ve 30 yaş aralığında bireyler yaşamaktadır. Bu sonucun sebebi başka bir araştırma konusu olabilir.

Araştırma sonucunda; sosyal yaşam boyutunda teknoloji engellerini en çok 36- 40 yaş aralığındaki bireyler yaşarken, en az 21-25 yaş aralığındaki bireyler yaşamaktadır. Bu sonuç, başka bir araştırmaya konu olabilir.

Teknoloji kullanımı boyutunda ve sosyal yaşam boyutunda yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerinin, öğrenim durumuna göre farklı sonuçlar vermesinin sebepleri araştırılabilir.

Araştırma sonuçlarında, öğrenim durumu ortaokul olan yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken diğer öğrenim durumu gruplarına göre daha az teknoloji engeli yaşadığı görülmüştür, bunun sebebinin araştırılması başka bir araştırmanın temelini oluşturabilir.

Araştırma sonucunda; aylık geliri 0-1000 TL aralığında olan bireylerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engelleri teknoloji kullanımı boyunda en fazladır.

Bu sonucun çıkma sebepleri ve sosyal yaşam boyutunda neden bir farklılık çıkmadığı ileriki araştırmalara konu olabilir.

Yetişkinlerin en büyük çocuklarının yaş aralığına göre; teknoloji kullanımı boyutunda sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engelleri farklılaşmaktadır. Buna göre; en az engeli; en büyük çocuğu 6-10 yaş aralığında olanların yaşadığı, en çok engeli ise; en büyük çocuğu 0-5 yaş aralığında olanların yaşadığı dikkat çekici bir sonuçtur. Bu sonuç başka araştırmalara temel oluşturulabilir.

Yetişkinlerin sosyal ağları kullanırken yaşadıkları teknoloji engellerini yenmek için, öncelikle yetişkin eğitimden sorumlu olan halk eğitimi merkezleri başta olmak üzere, diğer eğitim kurumları da işe koyulabilirler. Teknoloji kullanımı konusunda kurslar açılabilir, var olan kursların sosyal yaşamda daha aktif kullanımı ile ilgili içerikler güncellenebilir. Teknolojiyi tanıtmak, kullanılmasını yaygınlaştırmak için, çeşitli eğitim merkezlerinde teknolojiyi ve kullanımı öğretmeye yönelik aktiviteler düzenlenebilir, yetişkinlere öğrenme faaliyetlerinde aktif rol verilebilir.

Sosyal ağları kullanma konusunda çeşitli eğitim kurumlarında seminerler verilebilir. Amacına uygun ve doğru şekilde bu tarz iletişim kanallarını kullanmak, sorunları azaltacaktır.

Teknolojik yeniliklerin çeşitli kurslarda tanıtılması ve teknolojinin faydalarının tanıtıldığı çeşitli seminerlerin okul, dernek, mahalle muhtarlığı gibi çeşitli yerlerde yapılması için belediyeler, Milli Eğitim Bakanlığı ve Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü'ne çeşitli görevler düşmektedir. Öğretmenlerimizin de eğitici olarak katılacağı etkinlikler de üniversiteler de farklı etkinlikler yapabilir, öğretmenlerimize bu konular da akademik destek verebilirler.

Halk eğitimi merkezleri ve yetişkin eğitimi yapan tüm kurumlar, kurs ve seminerlerinde yetişkinlere sosyal ağ grupları oluşturup üye olmalarını sağlayabilir, doğru kullanım açısından da yetişkinler desteklenebilir.

Ölçek Darıca, Gebze ve Çayırova Halk Eğitimi Merkezlerinde çeşitli kurslara katılan yetişkinlere uygulanmıştır, başka halk eğitimi merkezlerindeki yetişkinlere de bu ölçek uygulanarak sonuçlar karşılaştırılabilir.

Yeni araştırma konularında, yetişkinlerin teknoloji kullanımı, sosyal ağları kullanımı, teknoloji engelleri gibi konuların yer alması için alan uzmanları tarafından teklif, teşvik ve öneriler sunulması ve bu konularda yaşanan sıkıntıların giderilmesi için çalışmalara bu uzmanlar tarafından destek verilmesi, yetişkin eğitimi bakımından son derece önem arz etmektedir.

KAYNAKÇA

- Akın, B. ,Ergem, Ö., Güleröğlu, M. ve Gürbüz, T. (2013). E-öğrenme ve Sosyal Ağlar. *Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri*, Antalya.
- Akkoyunlu, B. ,İmer ve G. (1999). *Türkiye’de Eğitim Teknolojinin Görünümü*. www.aof.anadolu.edu.tr/kitap/IOLTP/1265/unite10.pdf adresinden 17.11.2013 tarihinde erişilmiştir.
- Alkan, C. (2005). *Eğitim Teknolojisi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Aydınlı, M.E. (2010). *E-Öğrenme 2. 0. Bitirme Tezi*, İstanbul Ticaret Üniversitesi, Mühendislik ve Tasarım Fakültesi, İstanbul.
- Aygün, H. A. (2009). *Yeni İlköğretim Programının Uygulanmasıyla Eğitim Teknolojileri Kullanımına İlişkin Öğretmen Görüşleri (İstanbul İli Ümraniye İlçesi Örneği)*.Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Bélangier, P. ve Blais, M. (2006). Yetişkin Eğitimi Araştırmalarında Dünya Perspektifleri Montreal Uluslararası Seminer Raporu (Çev: A .Yıldız). *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 39 (1) 145-158, (Orijinal makalenin yayım tarihi, 1995).
- Berge, Z. L. (2013). Barriers To Communication In Distance Education. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*, 14 (1). ISSN 1302-6488
- Boyd, D. M. ve Ellison, N. B. (2007). Social Network Sites: Definition, History and Scholarship. *Journal of Computer-Mediated Communication*, 13(1), 210-230. <http://www.danah.org/papers/JCMCIntro.pdf> adresinden 10.10.2013 tarihinde erişilmiştir.
- Butler, D. L. & Sellbom, M. (2002). Barriers to Adopting Technology for Teaching and Learning. *Educause Quarterly*, 2,22-28.
- Bülbül, S. (1991). *Halk Eğitimine Giriş*. Eskişehir: Etam Web ofset.
- Büyüköztürk, ř., Çakmak, E.B., Akgün, Ö. E., Karadeniz, ř. ve Demirel, F. (2010). *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. (7), Ankara: Pegem Akademi.

- Celep, C. (2003). *Halk Eğitimi*. (3), Ankara: Anı Yayıncılık.
- Celep, C. (1995). *Halk Eğitimi: Kavramlar, İlkeler, Yöntemler, Teknikler*. (2) Ankara: Şafak Matbaacılık.
- Cullingford, C. ve Haq, N. (2009). *Computers, Schools and Students- The Effect of Technology*. USA: Ashgate Publishing Limited A.
- Demirçiler Mutlu, N. (2006). *Yetişkin Eğitimi*. www.cte-epem.adalet.gov.tr/Ders_Notlari/yetiskin_egitimi.doc adresinden 04.09.2013 tarihinde erişilmiştir.
- Dilmen, N. E. , Öğüt, S. (2010). Sosyalleşmenin Yeni Yüzü: Sosyal Paylaşım Ağları, *International Conference on New Media and Interactivity*, İstanbul.
- Duman, A. (2000). *Yetişkinler Eğitimi*. Ankara: Ütopya Yayınları
- Dura, C. (1994). *Verimlilik Kültürünün Yaratılmasında Ve Geliştirilmesinde Yükseköğretim Kurumlarının İşlevleri*, <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/42/462/5260.pdf> adresinden 19.06.2013 tarihinde erişilmiştir.
- Dwyer, C. ,Hiltz, S.R. ve Passerini, K. (2007). Trust and privacy concern within social networking sites:A comparison of Facebook and MySpace. *Proceedings of the Thirteenth Americas Conference on Information Systems*, Keystone, Colorado.
- Ertürk, S. (1975). *Eğitimde Program Geliştirme*. (2) Ankara: Yelkentepe Yayınları.
- Filiz, A. (2012). Teknoloji Yönetimi ve Ar-Ge. http://www.baskent.edu.tr/~omadran/eskiweb/eskiweb/donem0405/ilf301/makaleler/teknoloji_yonetimi_arge.pdf adresinden 17.10.2013 tarihinde alınmıştır.
- Genç, Z. (2010). Web 2.0 Yeniliklerinin Eğitimde Kullanımı: Bir Facebook Eğitim Uygulama Örneği. *Akademik Bilişim'10 - XII. Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri*, Muğla.

- Geray, C.(1978). *Halk Eğitimi*. Ankara: A.Ü. Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları.
- Gökkoca Ulusoy, Z. F. (2001). Sağlık Eğitimi Açısından Temel İlkeler, *Sted Dergisi*, 10(10):374-377.
- Gülbahar, Y., Kalelioğlu, F. ve Madran, O. (2010). Sosyal Ağların Eğitim Amaçlı Kullanımı. *XV. Türkiye'de İnternet Konferansı*, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul.
- Güler, B. (2004) . *Avrupa Birliği'nin Yetişkin Eğitim Programı Grundtvig Çerçevesinde Halk Kütüphanelerinin Yeri Ve Önemi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Hacıfendioğlu, Ş. (2010). Sosyal Paylaşım Sitelerinde Üye Bağlılığı Üzerine Bir Araştırma. *Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* ,(20) 2010 / 2: 56 – 71.
- Haseski, H. İ., Odabaşı, F. ve Kuzu, A. (2011). Türkiye’de orta yaş üstü yetişkinlere yönelik yaşam boyu öğrenme olanakları. *International Educational Technology Conference (IETC 2011)*, 2047-2056.
- İşman ,A., Canan, Ö., İşbulan, O. ve Demir, Z. (2008). Communication Barriers : A Study Of Teacher Candidates Of Using Technology. *International Educational Technology Conference (IETC 2008)*, 2047-2056.
- İşman, A. ve Dabaj F. (2004). Communication Barriers in Distance Education: Text-Based Internet-Enabled Online Courses, *Asian Journal of Distance Education*, 2(1).
- İşman, A. (2005). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme (2.Baskı)*, Ankara: Sempati Yayınları.
- İşman, A. ve Altınay, F. (2005). Communication Barriers: A Study of Eastern Mediterranean University Students’ and Teachers’ of Online Program and Courses. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 6(4) .

- İşman, A., Gündüz, H.B. ve Canan, Ö. (2008). Barriers Of Adapting Technology By Education Administrator Candidates. *International Educational Technology Conference (IETC 2008)*,158-161.
- Kalafat, Ö. ve Göktaş, Y. (2011). Sosyal Ağların Yükseköğretimde Kullanımı: Gümüşhane Üniversitesi, Facebook Örneği. *5th International Computer and Instructional Technologies Symposium*,.
- Karadal, F. ve Türk, M. (2008). İşletmelerde Teknoloji Yönetiminin Geleceği. *Niğde Üniversitesi İİBF Dergisi*,1(1),59-71.
- Karaman, S. ,Yıldırım, S. ve Kaban, A. (2008). Öğrenme 2.0 Yaygınlaşıyor: Web 2.0 Uygulamalarının Eğitimde Kullanımına İlişkin Araştırmalar Ve Sonuçları, *inet-tr'08 - XIII. Türkiye'de İnternet Konferansı Bildirileri*, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Karasar, Ş. (2004). Eğitimde Yeni İletişim Teknolojileri-İnternet ve Sanal Yüksek Eğitim. *The Turkish Online Journal of Educational Technology – TOJET* (3) 4.
- Kert, S. B. , Orhan, F. ,Yılmaz, M. B. (2009). 40 Yaş Üstü Yetişkinlere Yönelik Bilgisayar Eğitimi. *International Educational Technology Conference (IETC2009)*.
- Kııcı, D. (2012). *Sosyal Paylaşım Ağlarının İşbirlikçi Öğrenmede Kullanımı: Bir Facebook Uygulaması*. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Knowles, M. S.(1980).*The Modern Practice Of Adult Education From Pedagogy To Andragogy Revised And Updated*. Cambridge Adult Education Prentice Hall Regents, Englewood Cliffs, NJ 07632.
- Kobak, K. ve Biçer, S. (2008). Facebook Sosyal Paylaşım Sitesinin Kullanım Nedenleri. *International Education Technology Conference (IETC 2008)*,567-571.
- Lepi, K. (2013). *The 6 Biggest Challenges Of Using Education Technology*. <http://www.edudemic.com/2013/02/challenges-of-using-education-technology/> adresinden 03.09.2013 tarihinde erişilmiştir.

- Lerman, K. (2008). Social Information Processing in Social News Aggregation. *IEEE Internet Computing: Special Issue On Social Search*, 11(6):16-28.
- Li, C. (2007). How Consumers Use Social Networks. *For Interactive Marketing Professionals*, 1-11.
- Lindzey, G. ,Thompson,F. ve Spring, B. J.(1994). Gelişim Psikolojisi: Ergenlik Ve Yetişkinlik (Çev: F. Çok). *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 27 (2) 1301-3718, (Orijinal makalenin yayım tarihi, 1988)
- Miser, R. (2002).”Küreselleşen” Dünyada Yetişkin Eğitimi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*,35(1-2).
- Murray, C. (2008). Schools and Social Networking: Fear or Education?. *Synergy Perspectives: Local*, 6(1), 8-12.
- Okçabol, R.(1996) .*Halk Eğitimi (Yetişkin Eğitimi)* (2.Baskı). İstanbul: Der Yayınevi.
- Oliva, P. F. (2005). *Developing The Curriculum* (6. Baskı). ABD: Pearson.
- Onat, F. ve Alikılıç, Ö. A. (2008). Sosyal Ağ Sitelerinin Reklam ve Halkla İlişkiler Ortamları Olarak Değerlendirilmesi. *Journal of Yaşar University*, 3(9), 1111-1143.
- Özdemir, S. (2003). Tıp Eğitimi ve Yetişkin Öğrenmesi. *Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi*, 29 (2) 25-28.
- Özmen,F., Aküzüm, C., Sünkür, N. ve Baysal, N.(2011). Sosyal Ağ Sitelerinin Eğitsel Ortamlardaki İşlevselliği, *6th International Advanced Technologies Symposium (IATS'11)*, Elazığ, Turkey.
- Pempek, T. A., Yermolayeva, Y. A. ve Calvert, S. L. (2009). College Students' Social Networking Experiences On Facebook. *Journal of Applied Developmental Psychology*, 30(3), 227-238.
- Rosenberg, M.J. (2001). *E-Learning Strategies For Delivering Knowledge In The Digital Age*, Mcgrow-Hill, Newyork.

- Samtaş, Ö. (2006). *Teknoloji Yönetiminin Kurumsal Etkinliği Sağlamadaki Rolü: Bir Alan Araştırması*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Sarihan, H. İ.(1998). *Rekabette Başarının Yolu Teknoloji Yönetimi*. Desnet Yayınları.
- Scherer, K. (1997). College Life Online: Healthy and Unhealthy Internet Use. *Journal of College Student Development*, 38(6), 655-665.
- Schroeder, R. G.(1989). *Operations Management-Decisions Making In The Operations Function*, 3th ed., mc graw-hill, new york, 3-75 .
- Şenel, A. ve Gençoğlu S. (2003). Küreselleşen Dünyada Teknoloji Eğitimi. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi* 11(12),45-65.
- Şener, G.(2009). Türkiye’de Facebook Kullanımı Araştırması. *14. Türkiye’de İnternet Konferansı, (INETD)*. <http://inet-tr.org.tr/inetconf14/bildiri/4.pdf> adresinden 10.09.2013 tarihinde erişilmiştir.
- Şişman Eren, E. (2010). *İlköğretim Okul Müdürlerinin Eğitim Teknolojilerini Sağlama ve Kullanmada Gösterdikleri Liderlik Davranışları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Tonta, Y.(2009). Dijital Yerliler, Sosyal Ağlar Ve Kütüphanelerin Geleceği. *Türk Kütüphaneciliği*, 23, 4, 742-768.
- Tozmaz Bilgiç, G. (2011) . *E-öğrenme Ders İçerikleri İçin Uygulanabilir Öğretim Tasarımı Modeli Geliştirme Ve Bir Uygulama*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Turan, Z. ve Göktaş, Y. (2011). Çevrimiçi Sosyal Ağlar: Öğrenciler Neden Facebook Kullanmıyor. *5th International Computer & Instructional Technologies Symposium*, Fırat University, Elazığ.
- Uzunboylu, N., Ekizoğlu, H. ve Ekizoğlu, A. (2009). Eğitim Teknolojileri Merkezlerinin İşlevlerine İlişkin Eğitimcilerin Görüşleri, *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*,159-173.

- Ünal Avcı, Ö. (2010). *Fen Ve Teknoloji Öğretmenlerinin Teknoloji Yeterlilik Düzeylerinin Belirlenmesi (Hatay İli Örneği)*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Varol, N. (2002). Bilişim Teknolojilerinin Eğitim Kurumlarında Kullanımları ve Eğitimcilerin Rolü. *Akademik Bilişim Konferansları*, Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Vural Akıncı, B. Z. ve Bat,M. (2010). Yeni Bir İletişim Ortamı Olarak Sosyal Medya: Ege Üniversitesi İletişim Fakültesine Yönelik Bir Araştırma. *Journal of Yasar University* , 20(5) ,3348-3382.
- Web1: <http://hbogm.meb.gov.tr/> adresinden 10.06.2013 tarihinde erişilmiştir.
- Yabaş, D. (2008). *Farklılaştırılmış Öğretim Tasarımının Öğrencilerin Özyeterlilik Alguları, Bilişüstü Becerileri Ve Akademik Başarılarına Etkisinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Yayla, D.(2009). *Türk Yetişkin Eğitim Sisteminin Değerlendirilmesi*. egitek.meb.gov.tr/tamamlanan/Yetiskin_Egitimi.pdf adresinden 25.12.2012 tarihinde erişilmiştir.
- Yıldız, E. (2007). *Teknoloji Yönetimi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Projesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.

EKLER

EK A: SOSYAL AĞA KARŞI TEKNOLOJİ ENGELİ ÖLÇEĞİ

<p>Bu çalışmada, sosyal ağları kullanırken yaşanan “Teknoloji Engellerinin” ölçülmesi amaçlanmıştır. Ankete İsminizi yazmanıza gerek yoktur. Değerli vaktinizi ayırıp çalışmaya katkı sağladığınız için teşekkür ederim.</p> <p style="text-align: right;">Özlem DURSUN Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri A.B.D. Yüksek Lisans Öğrencisi</p>									
1. Yaşadığınız İlçe : Darıca ☐ Gebze ☐ Çayırova ☐									
2. Cinsiyetiniz: Kadın ☐ Erkek ☐									
3. Yaşınız: 21-25 ☐ 26-30 ☐ 31-35 ☐ 36-40 ☐ 41 ve üstü ☐									
4. Öğrenim Durumunuz: İlkokul ☐ Ortaokul ☐ Lise ☐ Üniversite ☐									
5. Aylık Geliriniz: 0-1000 TL ☐ 1001-2000 TL ☐ 2001 TL ve üstü ☐									
6. Herhangi bir sosyal ağa (Facebook, Twitter, Flickr gibi siteler) üye misiniz? Evet ☐ Hayır ☐									
7. Çocuğunuz var mı? Evet ☐ Hayır ☐									
8. Varsa Çocuk Sayınız: 1 Çocuk ☐ 2 Çocuk ☐ 3 Çocuk ☐ 4 Çocuk ve Fazlası ☐									
9. En Büyük Çocuğunuzun Yaşı: 0-5 yaş: ☐ 5-10 yaş: ☐ 10-15 yaş: ☐ 16 yaş ve üstü: ☐									
10. Çocuklarınızdan sosyal ağları kullanan var mı? Evet ☐ Hayır ☐									
11. Evinizde internet bağlantısı var mı? Evet ☐ Hayır ☐									
MADDELER					Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum
1	Teknoloji kullanma problemlerinden dolayı, sosyal ağlarda etkili bir iletişim kurabildiğimi düşünmüyorum.								
2	Sosyal ağların özelliklerini keşfetmek için iyi bir teknoloji bilgisine sahip olmadığımı düşünüyorum.								
3	Teknolojik yeniliklere ulaşacak maddi gücüm olmadığından, sosyalağları etkili kullanamadığımı düşünüyorum.								
4	Kişiler arası iletişim eksikliği nedeniyle sosyal ağlarda kişilerin, yalnızlık yaşadığını düşünüyorum.								
5	Sosyal ağları kullanmamdaki sorunların, teknolojik yeniliklere karşı olumsuz tutumlarımdan kaynaklandığını düşünüyorum.								
6	Sosyal ağları kullanmayı öğrenmenin zorluğundan korkuyorum.								
<i>Arka Sayfaya Geçiniz.</i>									

MADDELER		Kesinlikle Katılıyorum	Katılıyorum	Kararsızım	Katılmıyorum	Kesinlikle Katılmıyorum
7	Teknolojiye olan ilgimin az olmasının sosyal ağları kullanmamı engellediğini düşünüyorum.					
8	Teknoloji kullanma korkumun sosyal ağları kullanmamı engellediğini düşünüyorum.					
9	Sosyal ağları kullanırken yaşayacağım teknolojik engellerden dolayı arkadaşlarımla bağlantı kuramayacağımı düşünüyorum.					
10	Sosyal ağları kullanırken teknolojiye dayalı öğrenme faaliyetleri sırasında, yardım almaya ihtiyacım olduğunu düşünüyorum.					
11	Teknolojiye dayalı eğitim almanın beni rahatsız edeceğini düşünüyorum.					
12	Sosyal ağları kullanmam sırasında yenilikleri araştırmaktan hoşlanmıyorum.					
13	Sosyal ağları kullanırken toplumun kültür yapısından dolayı engeller yaşarım.					
14	Yabancı dille yazılmış bir uygulama ismi, sosyal ağları kullanırken beni engellemektedir.					
15	Sosyal ağları kullanırken etik kurallarına dikkat ederim.					
16	Sosyal ağlara içerik eklemede (video, fotoğraf gibi) sorunlar yaşıyorum.					
17	İnançlarım sosyal ağları kullanmamı etkilemektedir.					
18	Sosyal ağlarda kullanılan kısaltmaları anlamakta zorlanıyorum.					

ÖZGEÇMİŞ

Özlem Dursun 23.11.1984 tarihinde Kırşehir’de doğmuştur. İlkokul, Ortaokul ve liseyi Kırşehir’de okuduktan sonra, 2004 yılında Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliğini kazanmış ve bu bölümden 2008 yılında mezun olmuştur. 2008 yılı Eylül ayında Batman Beşiri İkiköprü İlköğretim Okulunda,2009 Mart ayında Kocaeli Gebze Ulus İlköğretim Okulunda Bilişim teknolojileri öğretmenliği yapmıştır. 2010-2011 Eğitim-Öğretim yılında Kocaeli Gebze İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Ar-Ge Biriminde Stratejik Planlama Bölümünde çalışmış ve 2010 Bahar Döneminde Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri ABD yüksek lisans öğrenimine başlamıştır. 2011 yılında halen çalışmakta olduğu Kocaeli Darıca Halk Eğitimi Merkezi’ne tayin olmuştur. Evli ve bir çocuk annesidir.